

Fra LaRouche-bevægelsen 30. nov. 2014: Menneskeheden har kun valget mellem to alternativer

Følgende kommentar fra Lyndon LaRouche under diskussioner med medarbejdere i går sætter på en skarp og kortfattet måde fokus på den strategiske situation og vores opgave:

»Vi må foretage et spring, og det er en kendsgerning. Men det er en kendsgerning, som ikke står klart for en masse overfladiske mennesker, der går barfodet rundt på lavt vand. Og det er, at det hidtidige, internationale system er døende, og der er kun to alternativer: generel atomkrig, eller også en form for forening blandt nationer, som vi ser det i BRIKS og lignende fora. Med andre ord, så er den eneste måde, hvorpå man kan bevare samfundet på globalt plan, er, at det netop er på globalt plan. Hvilket betyder, at man må være dedikeret den kendsgerning, at alle nationer arbejder på en måde meget lig den, hvorpå Rusland og Kina arbejder. Man kan på den russisk-kinesiske alliance måle, hvordan realiteten bliver, og vi er kun et klik fra det resultat.

Med andre ord, [står det klart,] hvis man er mentalt sund og rask: USA, befolkningen i USA, er bankerot, Canada er bakerot, de europæiske nationer, de vesteuropæiske nationer, er bankerot, de er alle sammen bankerot! Og, som den hidtidige form for nationer, kommer de aldrig ud af denne bankerot.

Det, der kommer til at ske, er, at man vil få en form for system som det, BRIKS repræsenterer. Man har et globalt system, med et system for hele verden. Dette verdenssystem

vil, med hensyn til sprog og så videre, til dels udvise forskelligartethed. Men den hensigt, som skal opnås, som er, hvad der må opnås, vil føre til større og større forening. Det er, hvad der sker; man kan se denne tendens i Sydamerika nu. Den er langt stærkere der end andre steder. Det, der sker med Rusland og Kina, den russisk-kinesiske relation, er typisk for dette.

Det nuværende system, som tåbelige amerikanere stadig tror på, er døende og venter blot på at blive fejet af bordet.

Vi er på vej ind i et nyt system, hvor menneskeheden vil blive til et forenet system, forenet gennem praksis, ved hjælp af en praksis, som vil afstedkomme dette. Der vil være en skillelinje, hvor der skelnes klart. Der vil stadig være kulturer, nationale kulturer, som kan være unikke og have deres egne, unikke karaktertræk; men de vil alle være en del af den samme form for udvikling, som er i færd med at finde sin generelle forening. Der står vi nu.

Og dernæst, det vi gør i New York, og det vi gjorde i går aftes med New York, og med forberedelserne til det, går direkte i den retning. Det må vi blive ved med – det er, hvad der foregår. Det er ikke først det ene, og dernæst noget andet. Nu siger vi, at vi går mod et nyt system. For vi må have et tæt samarbejde med vores allierede, Kina, og med andre nationer, som, i princippet, i deres hensigt, er nære allierede. Vi vil gradvist finde en større og større overensstemmelse, mere og mere integration baseret på søgen efter at virkeliggøre nødvendige revolutioner i praktisk fremgangsmåde.

Og vi vil alle blive forenet i Kepler!«

Fra LaRouche-bevægelsen 29. nov. 2014:

Det er BRIKS og New Yorks Win-Win samarbejde vs. Obama og Det britiske Imperiums War-War affolkning

Webcast.

Jason Ross: Goddag. Det er i dag den 28. november, 2014. Jeg hedder Jason Ross, og du ser med på vores faste LaRouchePAC-fredagswebcast. Med i studiet i dag har vi Megan Beets fra LaRouchePAC videnskabsteam og Dennis Small fra Executive Intelligence Review (EIR). I de seneste par dage har vi haft drøftelser med hr. LaRouche, og den respons og diskussion, du vil høre her i aften, vil reflektere dette.

Vi begynder med vores spørgsmål fra offentligt institutionelt hold, der lyder som følger:

»Hr. LaRouche, vi vil gerne høre Deres vurdering af de seneste begivenheder i Ferguson, Missouri. Som De ved, konkluderede storjuryen, at der ikke var grundlag for at rejse tiltale mod den politibetjent, der skød og dræbte en ung, sort mand. Dette resulterede i flere dages optøjer, udkommandering af Nationalgarden og protestdemonstrationer over hele landet.

Hvordan vurderer De disse begivenheder, og hvordan vurderer De de underliggende faktorer – responsen fra Obamaregeringen, medierne og andre offentlige embedsmænd? Hvad kan man gøre for bedre at håndtere sådanne situationer mellem den lokale ordensmagt og lokalsamfundet i fremtiden?«

Jeg vil gerne bede Dennis Small besvare dette spørgsmål.

Dennis Small: Tak, Jason, og god aften. Det, som hr. LaRouche sagde, var, at hvad vi kunne gøre for bedre at håndtere denne type situationer var at få Obama ud af Det Hvide Hus. Få fjernet Obama! For vi har nu en situation, som er i færd med at komme ud af kontrol, og Obama har som præsident ansvaret for at beskytte nationen fra denne form for unødvendige konflikter. Han sagde, at hvis vi fik fjernet Obama, så har vi en chance for at løse problemet. Der er professionelle militærfolk, der er professionelle ordenshåndhævere og andre, som ved, hvordan de skal håndtere denne type situationer uden at skyde; eller kun, hvis situationen absolut kræver det, og der ikke findes andre måder at håndtere det på. Det, man må gøre, er at indkredse og isolere problemet, og man må løse det med et minimum af skade; og der findes professionelle, der ved, hvordan det gøres. Obama er ikke en af dem, og han er problemet, der må fjernes, så vi kan tage os af dette og mange andre problemer.

Hr. LaRouche sagde også, at der i tilfældet med Ferguson sandsynligvis foregår andre ting omkring dette; noget andet, som rent faktisk fremprovokerer det. Han tilføjede, at det er vigtigt at se på spørgsmålet om Obama, hvis man blot kigger på de økonomiske omstændigheder, som Obama har skabt, og som han har forværret med den politik, som Wall Street dikterer. Hvor mange mennesker er arbejdsløse på grund af Obama?

Se på den galopperende fare for en atomkrig med Rusland og Kina på grund af det, som Obama foretager sig på vegne af Det britiske Imperium. Og alt sammen på grund af hans opførsel, hvor han skubber tingene frem til randen af katastrofen steder som Ukraine; hvilket er meget vigtigt at se på for at forstå, hvordan denne udvikling skrider frem. Så det haster med at få Obama smidt ud af præsidentembedet, sagde hr. LaRouche, og han tilføjede, at det også er vigtigt at smide den yngre Bush ud og alt, hvad han repræsenterer. Det, sagde hr. LaRouche, er en virkelig upartisk fremgangsmåde.

Hvis man ser på, hvad der er foregået i løbet af den seneste måned frem til den umiddelbart foreliggende situation; se tilbage på midtvejsvalget den 4. nov., hvor Obama blev udslettet rent politisk. Han blev rent politisk stillet for en rigsret; og inden for to dage, den 6. nov., udstedte hr. LaRouche et offentligt, internationalt krav om en slags 'Thanksgiving-massakre'[1] i Obamaregeringen. Thanksgiving var en falddato, og politikken, idéen var, at folk som Valerie Jarrett og Susan Rice og den slags folk måtte fjernes; de var inderkredsen, som kontrollerede – og blev kontrolleret af briterne – men som kontrollerede Obamas handlinger, og som forhindrede og stod i vejen for, at kompetente professionelle kunne gennemføre en politik i Amerikas interesser. Så det, hr. LaRouche krævede, var en politisk 'Thanksgiving-massakre'.

Blot få dage efter dette, den 10. og 11. nov., løb APEC-topmødet af stablen i Kina; hvor Obama deltog og faktisk var helt irrelevant for de fundamentale udviklinger, som fandt sted der. Og det drejede sig om diskussionen om, hvordan dynamikken, som BRIKS anførte, for et »Win-Win-samarbejde« om økonomi og sikkerhedsspørgsmål, diskuteredes med en stadig større del af planetens befolkning. Og det var også ved dette APEC-møde, at den kinesiske præsident Xi Jinping, på en pressekonference den 12. nov. – med en meget utilpas præsident Obama ved sin side – Xi Jinping tilbød USA at tilslutte sig denne indsats for udvikling som den, BRIKS gennemfører. Et tilbud, som hr. Larouche selvfølgelig gentagent har understreget er i USA's, og alle verdens landes, fundamentale interesse. Men Obama ville ikke høre tale om det; hans britiske herrer ville ikke høre tale om det, og faktisk gik Wall Street Journal så vidt som til at anklage Xi Jinping for at forsøge at »overgå amerikanerne i at være amerikanere« ved at fremlægge en Marshallplan for global udvikling.

Det var altså frem til 10., 11. og 12. nov. Den 24. nov., og for kun et par dage siden, den 24. nov., fandt 'Thanksgiving-massakren', som Larouche havde krævet, ikke sted, men faktisk

det modsatte. Forsvarsminister Hagel blev fjernet fra regeringen af Obama, på ordre fra den samling hekse, som omgiver ham; inklusive Jarrett og Susan Rice, og de er vel repræsentanter for selveste overheksen, Dronningen af England. Men Hagel var ude; han blev fjernet uden ceremoni, på trods af den kendsgerning, at han havde – faktisk fordi han havde repræsenteret synspunkterne hos kompetente militærtænkere, såsom generalstabscheferne, som var oprørte over og modstandere af Obamaregeringens forsøg på at få USA involveret i endnu en krig, med risiko for at føre direkte til en atomar konfrontation.

På tidspunktet, hvor dette skete – fjernelserne af Hagel – understregede hr. LaRouche, at Hagels fjernelse måtte blive et samlingspunkt for alle mentalt raske demokrater og republikanere og at gå sammen om at fjerne Obama; de må offentligt tage stilling, sagde han. Tiden er inde til at handle for nationens og hele menneskehedens skyld. Han sagde, at vi måske kun er få uger fra faren for en atomkrig på grund af den politik, som Obama gennemfører; og der er ingen anden måde at garantere, at vi kan forhindre den krig og den udslettelse, som vil blive konsekvensen, andet end at afsætte Obama fra embedet.

Under diskussioner i går understregede hr. LaRouche en meget interessant pointe om dette; og det er, at New York, i særdeleshed, tager fat i den diskussion, som Washington undviger. Og at kun New York har tilstrækkelig gennemslagskraft til at sænke det meste af Kongressen; og helt bestemt føre an i sækning, og en af Obama. Det han sagde, var, at det Demokratiske Parti, demokraterne er forvirrede, republikanerne fungerer ikke, og ellers er der kaos. Og derfor kontrollerer Obama stadig processen. Der er folk, der siger, at amerikanerne stadig forsvare Obama; og hr. LaRouche ønskede, at dette blev forklaret i aften. Han sagde, at det ikke er helt sandt; kunne dumme mennesker og slyngler forsvare Obama. Og det inkluderer Wall Street, selv om Wall

Street er så slem og så forbryderisk, at de give ærlige tyve et dårligt ry.

Hør resten af webcastet her

[1] Referer til »Halloween Massakren«, som er navnet på den store reorganisering af præsident Gerald Fords regering den 4. nov. 1975, hvor Henry Kissinger og mange andre medlemmer af regeringen blev udskiftet.

Fra LaRouche-bevægelsen 28. nov. 2014: Obama holder konstant foden på speederen i atomar dødskørsel med Rusland

27. nov. 2014 – Alle erfarne personer, der har deltaget i strategisk beslutningstagning på højt niveau (selv Henry Kissinger, på sin egen måde), ved, at Lyndon LaRouche har ret, når han insisterer på, at Obama leger »hvem er bange« med atomvåben (eng.: »chicken«; den leg, hvor to bilister i høj fart kører mod hinanden på den hvide linje mellem to kørebaner – og den, der først viger fra et frontalt sammenstød, har tabt). Dette er præcist, hvad præsident John Kennedy, der handlede i modstrid med de fleste af sine rådgivere, skarpt nægtede at gøre under den cubanske missilkrise i oktober 1962.

Den tidligere officer i MI6, Alistair Crooke, skrev f.eks. den 14. nov. i sin »Weekly Comment« på sin webside, »Conflicts Forum«, at

»den erfarne kommentator af amerikansk udenrigspolitik, William Polk, som i sin tid var medlem af det tre mand store Crisis Management Team under dødvandet mellem præsident Kennedy og Krustjov under cubakrisen, advarer skarpt om, at vi har kurs mod endnu et sådant farefuldt (endda apokalyptisk) øjeblik med spændinger, der kommer op i højere gear – helt op til reel krig«.

Efter at trække linjerne i Polks argument op, konkluderer Crooke:

»Det, der er så slående ved Polks redegørelse for 'lektier, vi ikke har lært' er, at en meget erfaren russisk embedsmand netop havde fortalt os nøjagtig det samme (hvordan vi synes at gentage det samme, farlige mønster, som førte til den cubanske missilkrise).«

Den 22. november sagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, der i 42 år har været diplomat, først for Sovjetunionen og dernæst for Rusland, til Rådet for Udenrigs- og Forsvarspolitik i Moskva, at

»de gik hele vejen i Ukraine og støttede ekstremister og opgav derved deres egen politik med demokratiske regimeskift. Det, der kom ud af det, var et forsøg på at lege 'hvem er bange' med Rusland, for at se, hvem der først blinker. Som tyranner siger, så ville de have Rusland til at 'tabe modet' – blive 'kylling' (jeg kan ikke finde et bedre ord for det), for at tvinge os til at sluge ydmygelsen af russere og russisktalende indfødte i Ukraine.«

Forsvarsminister Chuck Hagels opposition, på linje med generalstabschefernes opposition, mod Obamas fremstød mod apokalypsen, var et spørgsmål, måske det vigtigste, i Obamas fyring af Hagel den 24. nov. Hagel havde

»sagt, at USA måtte finde en måde at nedtrappe spændingerne med Rusland«,

rapporterede Wall Street-avisen dagen efter. Og Kinas Forsvarsministerium roste Hagel efter dennes fyring, for at have fremmet direkte udvekslinger mellem de to landes militær, som afværgede væbnede sammenstød mellem de to nationer.

Ukraine, det angivelige påskud til, at Obama har hastekurs mod krig med Rusland, er totalt bankerot og vil være nødsaget til at indgå en aftale med Rusland for at overleve. Ukraine kan ikke gøre andet, men Det britiske Imperium, som arbejder gennem deres redskab, Barack Obama, vil ikke tillade det. Og mens hele landet glider ud i sammenbrud, har nazisterne i Kiev afskåret pensionisterne i det sydøstlige Ukraine, sammen med livsnødvendige tjenesteydelser, samtidig med, at disse livsnødvendige tjenesteydelser flimrer ustabilt i hele Ukraine.

»Det, vi ser, er katastrofalt«, sagde Lyndon LaRouche. »Kendsgerningen er, at hvis de bruger tilstrækkelig magt, kan de slå næsten alle ihjel. Men bortset fra dette har de et problem. For sådan er verdenssituationen. Vi må følge dette nøje. Se, hvad vi kan finde ud af om det, for det giver ingen mening. Den blotte idé om en konflikt, som de stiller det op, giver ingen mening. Det ville kun være katastrofale forholdsregler; det er, hvad der synes at være overhængende.«

OPEC mødtes i Wien i dag og afviste krav fra medlemmet Venezuela om at skære produktionen ned for at støtte de katastrofalt lave oliepriser, sagde den saudiske olieminister. Efter mødet faldt Brent-priserne på råolie så meget som 8,4 % i London og forøgede derved dette års fald til 35 %, iflg. *Bloomberg*. »Det er interessant, ekstremt interessant«, sagde LaRouche. »For det er ikke naturligt.« Han støttede præsident Putins erklæring i et langt interview med *Itar-Tass* den 23. nov., hvor han sagde, at saudierne geopolitiske handlinger,

hvilket betyder handlinger rettet mod Rusland og muligvis Iran, er forklaringen på en del af olieprisernes nylige styrtdyk.

»Præcis«, sagde LaRouche. »Det er briterne. Det er britisk politik, hvilket er Obamas politik.«

Når vi overvejer, hvordan vi skal standse dette vanvid, mens der endnu er tid, må vi huske, at roden til den verdensomspændende LaRouche-bevægelse af i dag ligger i LaRouches voksende indflydelse med udgangspunkt i New York City, fra Manhattan, især fra slutningen af 1950'erne og op igennem 1960'erne. Fra New York City, som det virkelige centrum for det patriotiske USA.

»Dette var, og er fortsat, en afgørende situation«, sagde LaRouche. »Man må se på sådanne ting for at kunne vurdere, hvad mulighederne virkelig er.«

Foto: Præsident Kennedy og Sovjetunionens leder Krustjov forud for Cubakrisen

---

**Fra LaRouche-bevægelsen 27.
nov. 2014:
Bag fyringen af Hagel; Dump
Obama, før han starter Tredje**

Verdenskrig

I dag identificerede Lyndon Larouche fyringen af forsvarsminister Chuck Hagel som samlingspunktet for alle mentalt sunde demokrater og republikanere til at rejse sig og kræve, at præsident Obama omgående fjernes fra embedet ved en rigsretssag, eller ved at træde tilbage, eller ved påberåbelse af det 25. tillæg til Forfatningen.

»Det er på tide, at autentiske stemmer kræver Obamas fjernelse«, uddybede LaRouche. »Vi er måske kun få uger fra en atomkrig, og der er ingen anden måde, hvorpå vi kan sikre, at vi forhindrer udslettelse«. LaRouche tilføjede, at »europæere, som den tyske forbundskansler Angela Merkel, bidrager yderligere til den alvorlige og eskalerende krigsfare ved deres fejhed.«

LaRouche bemærkede, at der er ledende offentlige embedsmænd, der har været igennem et helvede ved at tjene under Obamas præsidentskab, og som nu må skubbe alle betragtninger til side og offentligt tage et standpunkt mod Det Hvide Hus.

»Leon Panetta, gen, James Jones, Robert Gates og Hillary Clinton er alle sammen klar over, hvad jeg taler om«, tilføjede LaRouche. »Tiden er nu kommet til at handle for nationens og hele menneskehedens skyld.«

Chuck Hagels forbrydelse var, at han tilsluttede sig formanden for generalstabscheferne, gen. Martin Dempseys, og andre militærlederes krav om, at Det Hvide Hus standser deres amatøragtige styring, hvor inderkredsen styrer alle detaljer uden indblanding, af krigene mod Irak, Syrien og Afghanistan, og at der blev udarbejdet en nøje, diplomatisk plan til at afslutte den syriske borgerkrig. Efter at Hagel, i slutningen af oktober, sendte et vredt, to-siders memo til den nationale sikkerhedsrådgiver, Susan Rice, hvor han uddybede disse bekymrende spørgsmål, besluttede Obama – på trods af den

politiske afsættelse – impeachment – som var resultatet af det amerikanske midtvejsvalg den 4. nov. – at fyre Hagel og placere præievognene i en rundkreds omkring sit Hvide Hus-team af sykofanter.

Højtplacerede kilder i Pentagon har desuden bekræftet, at vreden og frygten i Pentagon går ud på, at Obamas »hvem kan pisse højst«-konkurrence med den russiske præsident Vladimir Putin har skabt forudsætningerne for, at en atomkrig bryder ud. Generalstabscheferne og relaterede militærkredse er dybt bekymrede over, at Obamas opførsel alvorligt har skadet de mangeårige, direkte kanaler mellem Washington og Moskva mellem de to landes militær, som har til formål at forhindre krig, og at vi kunne befinde os på randen af et strategisk opgør, der når som helst kan føre til en udslettelseskrig.

Hagels fyring burde være et opråb til handling. Med mindre der nu kommer en modreaktion – med krav om Obamas afsættelse – kan konsekvenserne blive dødbringende og uafvendelige.

I et yderligere tiltag, der viser, at han er totalt dedikeret den totale ødelæggelse af USA, godkendte præsident Obama i dag miljøbeskyttelsesforordninger til en bundgrænse for ozonudslip ('drivhusgas'), som det iflg. den Nationale Sammenslutning af Producenter vil koste amerikansk industri 270 mia. dollar at implementere!

Der er ved at vise sig tegn på et tøvende brud med Obamas galskab – for en stor dels vedkommende centreret omkring Obamas slaviske forsvar af Wall Street, City of London og Chicagos Varebørs. Senator Chuck Schumer har offentligt kritiseret Obama for at bortødsle sit oprindelige mandat og sin kontrol, i 2010, over begge kongressens huse. I stedet for at tage sig af det amerikanske folks virkelige, desperate, økonomiske behov på et tidspunkt, hvor han havde klart flertal i kongressen, fokuserede han kun på den forhadte Obamacare. Schumers angreb er stærkt forsinket, men signalerer, at et brud er ved at vokse frem.

Sidste fredag angreb senator Sherrod Brown, med tilslutning fra senator Elizabeth Warren, New Yorks Federal Reserve for at beskytte Wall Streets for-store-til-at-lade-gå-fallit-banker. Det var en direkte konfrontation med William Dudley, Tim Geithners efterfølger som præsident for New York Fed. Dudley var ansat i JP Morgan i 1984 og ledede arbejdsgruppen, der udtænkte planen for at fjerne Glass/Steagall. Han fortsatte i Goldman Sachs.

Dagen før havde senator Carl Levin udsendt en 400-siders rapport ved en senatshøring, som afslørede Wall Street-bankernes manipulering med markedet for råvarefutures ved at hamstre og drive priserne op.

Disse baby-skridt må blive til en fuldt udviklet revolte. Med fyringen af Chuck Hagel har præsident Obama, Susan Rice, Valerie Jarret, Denis McDonough og resten af teamet i Det Hvide Hus lagt kortene på bordet. De satser på topstyret diktatur og krig. De må standses, mens der endnu er tid.

Fra LaRouche-bevægelsen 26.

nov. 2014:

I 50 år har vi aldrig været

nærmere en økonomisk

renæssance

– og aldrig nærmere en

atomkrig

LaRouchePAC og EIR er i gang med en gennemgribende mobilisering for den »detaljerede plan for menneskehedens fremskridt over de næste 50-100 år«, EIR's Specialrapport med titlen: »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Denne løsning kan vække enhver tænkende borger til at se både den politik, nationer kan og må føre for at få en ny, økonomisk renæssance, og den eksistentielle trussel, de står overfor.

En katastrofal konfrontationskurs med krig med Rusland og Kina forfølges af Londons finansielle imperialister og deres devaluerede aktiv, præsident Barack Obamas Hvide Hus.

Du tror, det ikke vil ske? Den 24. nov. stemte tre nationer i FN imod en russisk resolution, der fordømte forherligelse eller genoplivelse af nazisme. Disse tre nationer var USA, Ukraine og Canada – for, hævdede de tre, russerne, der mistede 20 millioner mennesker i kampen mod nazi-regimet, »mente det ikke«. Feje europæiske nationer under Londons EU-tommel »afstod« fra at stemme, og blev fordømt for det af Israels ambassadør. Men USA nægtede at modsætte sig genoplivelsen af nazisme i Europa – faktisk støttede de denne genoplivelse i Ukraine – med en politik, hvor de provokerer og modarbejder Putins Rusland på enhver tænkelig måde.

Den verdenskrig, som de truer med, behøver ikke finde sted. Det er muligt for det amerikanske civilsamfund at omforme historien; det har det gjort før.

Men frem til i dag har USA's befolkning intet gjort for deres egen skæbne. Deres repræsentanter ejes totalt af kampagnepenge fra Wall Street. De ser til, mens disse repræsentanter udfører handlinger, og undlader at udføre andre, som støt og roligt forarmer dem, og er vanærende for De forenede Stater.

Lyndon og Helga Zepp-LaRouche har den idé, at det er muligt at »vinde nationens sjæl ved at genskabe den«. Det vil kræve, at

man forener de bedre engle i Amerika omkring et formål, der er bestemt til at være nationens historie, og dens få, virkeligt store præsidenter, der ofte blev myrdet, som det skete med JFK for 50 år siden, værdigt. Dette formål er en hengivenhed over for menneskehedens bedre, højere fremtid.

Dynamikken med BRIKS-nationernes alliance – der forfølger hver enkelt nations hurtige, økonomiske vækst, inklusive USA og de europæiske lande, med bestræbelserne på at opnå nye præstationer i rummet, med de fremskudte, videnskabelige grænser, med fusionskraft – er et sådant planlagt formål, hvis USA tilslutter sig.

Det betyder, at amerikanske borgere bogstavelig talt løfter deres nation ud af et kredsløb, der fører til en potentiel atomkrig og civilisationens ødelæggelse, og op i et andet kredsløb, hvis formål er, at nationerne handler til fordel for fremskridt.

Som Lyndon LaRouche på det seneste så ofte har bemærket, så har den eksplosive reaktion på LaRouchePAC's og Schiller Instituttets organisering i New York City vist, at dette er muligt. Et eksempel var i sidste uge, da 175 faktiske og potentielle ledere kom sammen for at »ære JFK's og 11. september-ofrenes minde ved at genoplive Amerikas sjæl«. New York har, siger LaRouche, ofte optrådt som »nationens sjæl«. Som en smeltedigel for fremtidigt fremskridt er New York på enestående vis åben for en ny dynamisk kraft i verden – BRIKS-dynamikken.

Det er derfor flagskibet for at samle et nationalt lederskab for dette planlagte formål. EIR's internationale række af offentlige møder om Den Nye Silkevejsrapport har dette planlagte formål. Det alternativ, vi konfronteres med, er ikke en politik; det er krig.

Fra LaRouche-bevægelsen 25. nov. 2014: Londons 'flugt fremad' ind i krig med Rusland – 'Manhattan-projektet' er nøglen til overlevelse

24. nov. 2014 – I sin indledning til LaRouchePAC Politiske Komites diskussion i dag bemærkede Lyndon LaRouche, at verden befinder sig på randen af skræmmende begivenheder, med én global magt, der søger en konfrontation med krig, og en anden, der mobiliserer for at forsvare sig mod denne trussel. Den faktor, der vil afgøre, hvilken vej denne konfrontation går, er USA – hvis præsidentskab nu kontrolleres af krigspartiet.

Denne kontrol er skrøbelig, idet en stor del af den amerikanske befolkning og det amerikanske lederskab ser en sindssyg præsident, der fører nationen mod ødelæggelse. Spørgsmålet er, om denne opposition kan bringe det positive alternativ til en atomar konfrontation frem til en position, hvor det har tilstrækkelig magt, i tide.

Nøglen til at mobilisere denne opposition, som LaRouche grundigt diskutererede ved samme begivenhed i den Politiske Komite, er LaRouche-bevægelsens »Manhattan Projekt«. Han udtrykte det således:

»Det, der foregår på Manhattan og i vores organisering på Manhattan, som nu har stået på i flere uger, er typisk for den måde, hvorpå den amerikanske befolkning kan komme fri af

det mudder, som de fleste af dem sidder fast i ...«

»Jeg mener, at det, vi skal gøre, er at tage erfaringen fra New York City sådan, som vi har oplevet det på det seneste, som en slags eksperimentel operation og blive klar over, at det er et eksempel på, hvad vi må gøre med hensyn til de ting, vi diskuterer her, for at definere konceptet for, hvordan vi kan bruge USA's økonomi, de virkelige fakta, for at indse ... hvad det er for skridt, vi tager, og i hvilken retning, for radikalt at ændre det her, så det gamle, slidsomme arbejde og den gamle degenererede tilstand, osv., ikke længere kontrollerer os. For vi befinder os på randen – hvis vi bare ligesom fortsætter, bare glider med og lader strømmen føre os – så vil vi alle sammen være temmelig døde! Civilisationen vil dø ... «

»Uden at bruge Manhattan-faktoren, New York City-området, og bruge det til at sige, ja, det {er} og {var} centrum i USA mht. politik i USA's historie. Der var andre vigtige steder. Men uden Manhattan var der ikke noget, der holdt dem sammen. Og det var tilfældet, lige fra vores mest berømte statsmand, Alexander Hamilton.«

»Hamilton, ja – Hamilton var fra New York. Derfor Manhattan. Og han var et stort menneske, og han blev skudt, fordi han var god, hvilket var en af de ting, der skete dengang, da vi havde briterne rendende rundt.«

»Så jeg mener, at dette er det spørgsmål, som vi må lægge vægt på og fokusere på, for det er den eneste måde – ved at tage et samlet overblik over USA's natur (karakter), og USA's forhold til verdens nationer – det er den eneste måde, hvorpå vi kan redde USA, og redde civilisationen. Og New York er et fremragende eksempel til denne kampagne, for her får man genklang og respons, en genklang hos vigtige personer, som man ikke får nogen andre steder.«

Det Britiske Imperium, i form af den mangeårige anti-

amerikanske Londonavis, *The Economist*, gik i spidsen for den internationale krigsfraktion i dag med en forsidehistorie om at ødelægge Rusland og Vladimir Putin ved hjælp af økonomisk krigsførelse. Denne økonomiske »analyse« klare hensigt er at vise, at Vesten kan fremkalde »regimeskift« i Rusland, nøjagtig sådan, som det russiske lederskab har hævdet var hensigten. Blandt de elementer, der nævnes, er ikke blot de økonomiske sanktioner – som kunne øges – men også den bevidste frembringelse af et kollaps i olieprisen, som det olieeksporterende Rusland er afhængig af.

I mellemtiden bevæger London-marionetter i Europa og USA sig også ind i en farlig optrapning. Det tyske dagblad *Der Tagesspiegel* forkynder idéen om at »eksportere Maidan« til Rusland – som vi nærmer os årsdagen for den »farvede revolution« imod Ukraine. Samtidig tager Merkelregeringen skridt til at udrense ikke alene regeringen, men også private Øst-Vest-industriselskaber, for alle personer, der søger at bevare økonomiske forbindelser med Rusland. Hvis det lykkes, vil det fjerne en afgørende kraft til krigens forhindring.

Pro-krigsmanien synes at være den sandsynlige baggrund for Barack Obamas fjernelse af den amerikanske forsvarsminister Chuck Hagel. Som tidligere embedsmand i DIA (Defense Intelligence Agency) Pat Lang, der har en blog, som ofte fungerer som medie for det uniformerede militær, skriver i dag: »Så er Hagel ude. Han er den åbenlyse taber i kampen mellem det militære lederskab og Childrens Crusaders[1] i det Hvide Hus og i Forsvarsministeriet. Militæret ønsker klarere definerede mål omkring hele kontinentet med islamisk kultur, og 'ungerne' ønsker at køre udenrigspolitikken på baggrund af det bras, de skriver med markers på white-board-tavler på deres seminarer.«

Lang refererer til de britiske, utopiske harpy'er[2], såsom Susan Rice, Valerie Jarrett og Samantha Power, som er totalt for regimeskift på globalt plan – og således driver verden frem mod Tredje Verdenskrig.

Det er hidtil lykkedes Rusland og Kina, med massiv global opbakning, ikke at falde i nogen af de provokationsfælder, som er sat op for dem. I en samordnet indsats er det lykkedes dem at forhindre forhandlingerne om Irans atomprogram i at blive en total fiasko – og forhandlingerne blev i dag udskudt yderligere seks måneder. De har også stædigt gjort fremstød for deres alternativ til disse geopolitiske spil – med tilbud om økonomisk samarbejde til alle, der vil lytte, selv til dem i krigsmager-lejren.

Men i takt med, at imperiekræfterne optrapper provokationerne, bliver situationen mere og mere farlig. Den eneste, mentalt sunde og raske respons er pro-aktiv: at søge at etablere en bevægelse for samarbejde med BRIKS, som vil feje krigsgalningene, som Obama, til side og skabe et fredspotentiale. Det er den opgave, som LaRouche-bevægelsen, med sin række af begivenheder, som de seneste begivenheder af denne art på Manhattan, som eksempel, har påtaget sig at gennemføre i den umiddelbare fremtid.

*Foto: LaRouche-bevægelsens gadeorganisering i USA den 3. nov.
– 'Manhattan-projektet'*

[1] I amerikansk historie, et navn, man gav til en march over flere dage i maj måned 1963 med hundreder af skoleelever i Birmingham, Alabama, under den amerikanske borgerrettighedsbevægelses kampagne i Birmingham.

Rent historisk er det navnet på et katastrofalt, europæisk kristent korstog for at tvinge muslimer ud af Det hellige Land, som sagdes at have fundet sted i året 1212.

[2] I græsk mytologi er en harpy en kvindelig, vinget dødsånd (halvt ørn halvt kvinde).

Fra LaRouche-bevægelsen 24. nov. 2014: Lyndon LaRouche advarer om den overhængende fare for krig

Med markante bemærkninger til medarbejdere advarede Lyndon LaRouche søndag, den 23. nov., om, at verden dag for dag kommer nærmere en strategisk konfrontation mellem på den ene side et USA, der ledes af en Obama, manipuleret af briterne, og på den anden side Rusland og Kina. LaRouche krævede en række skarpe, strategiske initiativer for at overvinde fremstødet hen imod krig.

LaRouche udlagde sin strategiske vurdering som følger:

»Vi må se på virkeligheden i den globale situation. Vi befinder os rent faktisk på randen af en generel tilstand af global atomkrig, som hastigt nærmer sig. Centrum for dette krigsfremstød er Det britiske Imperium; de er den ledende faktor i dette – og den nuværende præsident for USA er også en stor faktor med hensyn til således at forårsage folkemord.«

»Derfor må vi håndtere disse problemer på en effektiv måde. Med andre ord er det ikke tilstrækkeligt blot at sige de rigtige ting for at uddanne befolkningen i USA, osv. Det, der er nødvendigt at gøre, er faktisk at få pointen frem over for vore folk og at organisere dem, så de organiserer deres intellekt på en sådan måde, så de kan handle effektivt for at forhindre en global atomkrig, som nu er en særdeles levende mulighed.«

»Disse fyre, som siger, at de ikke vil høre på, hvad vi siger, men som ikke desto mindre vil fortælle os, hvad vi skal gøre; disse fyre skal sættes på ret køl. Før de åbner munden, må de finde en måde, så de siger noget kompetent.«

LaRouche advarede om, at den globale situation karakteriseres af en plan om at fremprovokere en strategisk konfrontation. Spørgsmålet er, hvordan disse provokationer bliver iscenesat. Han manede til forsigtighed med hensyn til at sidde og vente på, at en provokation finder sted, når det som en hastesag kræves, at der skrides til forebyggende handling, før en enkelt provokation udløser en udslettelseskrig.

Søndagsudgaven af både *New York Times* og *Washington Post* reflekterer propagandaen for et krigsfremstød. *Washington Post* havde en artikel, der krævede en optrapning af den økonomiske krigsførelse imod Rusland og ligeledes en forebyggende positionering af militære styrker fra NATO og USA i de baltiske lande, Ukraine og Vietnam. *New York Times* advarede, at Xi Jinpings nylige succesfulde, diplomatiske og økonomiske strejftog til Australien og New Zealand afslører en listig plan fra »Big Boy« om at fortrænge USA som den strategiske og sikkerhedsmæssige partner for Kinas naboer.

I en række direkte, offentlige erklæringer i de seneste dage har den russiske præsident Vladimir Putin og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov gjort det klart, at de er klar over, at Obamas og NATO's politik over for Rusland handler om intet mindre end at fremtvinge et regimeskift. Den amerikanske vicepræsident Joe Bidens returbesøg i Kiev var en yderligere provokation af Putin. Biden pressede på for en koalitionsregering, der inkluderer Washingtons håndplukkede lakaj, »Yats« (premierminister Jatsenjuk) og annoncerede ny, »ikke-dræbende« militærassistance til Ukraine, inkl. avancerede sporingsystemer til præcisionsgængældelsesangreb med missiler.

Derudover er der voksende tegn, som er eskaleret siden den

tyske kansler Merkels tale for en uge siden i Sydney, Australien, på, at hun forbereder en udrensning af sin regering for at luge alle ministre og rådgivere ud, som promoverer samarbejde med Rusland. Dette svarer til at samle et krigskabinet.

Bag scenen handler briterne for at fremme optrapningen af krig imod Rusland og Kina. På sidelinjen af G20-topmødet i Brisbane havde den britiske premierminister David Cameron direkte fornærmet Putin med anklager om, at hans handlinger på Krim og i Ukraine var identiske med Hitlers handlinger på østfronten.

Rusland har bakket sine ord op med handlinger. Russiske strategiske bombefly har øget deres overflyvninger over det atlantiske område, og CSTO (Collective Security Treaty Organisation) har annonceret, at et fælles luftforsvarssystem snart vil være installeret.

Årsagen til dette vanvittige fremstød for krig er, at halvdelen af menneskeheden – under anførsel af Kina, Rusland, Indien og de andre BRIKS-lande, samt deres allierede såsom Egypten og Argentina – har satset på en fremtid med samarbejde, udvikling og fremme af videnskab, til gavn for hele menneskeheden. Det er en dødsdom over imperiesystemet, som har domineret menneskehedens anliggender i århundreder.

**Fra LaRouche-bevægelsen 23.
nov. 2014:
BRIKS tilbyder verden**

samarbejde til gavn for alle — omkring sikkerhed såvel som økonomi

Ligesom den kinesiske præsident Xi Jinping på APEC-topmødet 12. nov. brugte sin fælles pressekonference med den amerikanske præsident Barack Obama til at »byde USA's og andre relevante landes aktive deltagelse velkommen, så vi sammen kan fremme og dele rigdom og fred i det asiatiske Stillehavsområde«, gennem Silkevejsfonden, AIIB og andre BRIKS-relaterede, nye økonomiske institutioner, brugte den kinesiske regering, den 19.-20. nov., det Femte Xiangshan Forum i Beijing med deltagelse af 300 internationale sikkerhedseksperter til at sende et budskab, der vedrører global sikkerhed. Dette budskab fremgik klart af begivenhedens titel: »Samarbejde til gavn for alle: Opbyg det Asiatiske Samfund for en Fælles Fremtid.«

Men forsvarsminister, general Chang Wanquan, udtalte også i sin hovedtale til denne konference, at Kina var fuldt ud parat til »effektivt at værne om sin nationale suverænitet, sikkerhed og sine udviklingsmæssige interesser«, hvis Vesten afviser disse tilbud om samarbejde og fortsætter sin konfrontationskurs, som er en trussel mod Kinas, og hele verdens, eksistens.

Russerne gentog i denne weekend deres tilsvarende advarsel, hvor udenrigsminister Sergei Lavrov erklærede, at, med sine økonomiske sanktioner mod Rusland »gør Vesten det klart, at det ikke ønsker at tvinge Rusland til at ændre sin politik, men ønsker at sikre et regimeskift.«

Den enkle kendsgerning er, at, hvis USA og Europa ikke

tilslutter sig BRIKS' nye, økonomiske verdensorden, befinder planeten sig på en kurs mod en snarlig krig – en global, atomar udslettelseskrig. Den række af provokationer, som Obama og briterne fortsat kaster mod Rusland og Kina, i Ukraine, i Polen og i Sydvestasien, kommenterede Lyndon LaRouche i dag, kan pludselig føre til generel krig, ikke en slags trinvis byggeklods-optrapning, som nogle måske forestiller sig. Med moderne krigsførelse er der ingen indledende flirt.

I sin webcast fra 21. nov. blev Lyndon LaRouches tanker om dette spørgsmål opsummeret som følger:

USA, NATO og Europa forsøger at præsentere Rusland og Kina for en række provokationer, der tilsigter at omgå dem og standse deres fremstød med BRIKS og de andre udviklingsprojekter, de har lanceret. Men det vil ikke virke. Rusland og Kina besidder rent faktisk en magt, der logistisk og strategisk er den transatlantiske alliances magt, det transatlantiske system, overlegen. Det er det, fordi deres politik er centreret omkring og baseret på et program, der har videnskab som sin drivkraft, med Kinas månebaserede rumprojekt, som går i den retning af den idé, som Johannes Kepler oprindeligt skitserede. Og det er styrken herfra, som rent faktisk sætter dem i en overlegen position. Det er det, LaRouche refererer til som 'Kepler-princippet'.

Den tortur, som man påfører Kina og Rusland, tilsigter at forvirre kernen i BRIKS, både blandt de asiatiske nationer og også blandt deres allierede i Sydamerika, og at forsøge at fremprovokere en fejltagelse fra deres side. Men det er ikke sandsynligt, at dette vil ske. En statsmagt, der udfordres, må være forberedt på at lide tab, men færre tab end et nederlag ville indikere, et nederlag, der kommer fra en eksistentiel trussel mod deres blotte eksistens. Sådan tænker præsident Putin i Rusland tydeligvis; Kina og Indien er ligeledes parat til at indtage denne holdning, fordi det er den eneste holdning, der giver nogen mening.

Tænk på den position, som kineserne, russerne og inderne og menneskeheden generelt rent faktisk befinder sig i. Nå man tager ansvar for hele menneskeheden, må man være forberedt på at løbe visse risici med henblik på at minimere menneskeheden tab på længere sigt. Ikke at løbe disse risici under sådanne omstændigheder er faktisk hensynsløst galskab. Menneskeheden overlevelse på længere sigt må være den idé, der leder os, og menneskeheden vil sige Keplers unikke princip med menneskets viljemæssige kreativitet som den dominerende magt i Solsystemet – og videre endnu.

RESOLUTION 22. nov. 2014: USA og Europa må have modet til at afvise geopolitik og i stedet samarbejde med BRIKS

Se de første hundrede underskrifter af prominente personer fra 20 nationer nederst på siden.

Se også: [PRESSEMEDDELELSE](#)

Nogle prominente underskrifter fra Danmark:

Hugo Andersen, Director, Taarnby Karroserifabrik, Taarnby

John Scales Avery, Associate Professor Emeritus, at the Department of Chemistry, University of Copenhagen, Chairman of The Danish Peace Academy, Contact Person in Denmark for Pugwash Conferences on Science and World Affairs

Tom Gillesberg, Chairman, The Schiller Institute in Denmark

Anika Telmányi Lylloff, Violinist, Copenhagen

Mohammad Mahfoud, Head of Danish- Syrian Union

Jens Jorgen Nielsen, Lecturer, Niels Brock, Business School,
former newspaper correspondent in Russia

Thomas Grønlund Nielsen, Physics Lecturer, Herlufsholm Skole

Ole Skjold, former director Ole Skjold ApS, Frederikssund

Erling Svendsen, Former President Danish Wheat Growers
Association, Hvalso

Ole Valentin-Hjorth, Economist

English pdf: see the pdf at the bottom of the page.

Schiller Instituttet har udsendt følgende internationale resolution, til underskriftsindsamling:

I nutidens atomvåbenalder kan konsekvensen af en geopolitisk konfrontation med Rusland og Kina kun blive den menneskelige arts udslettelse gennem atomkrig.

BRIKS-nationerne (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) er gået i forening for at forfølge en politik med økonomisk udvikling ikke blot for deres egne nationer, men til gavn for befolkningerne i alle nationer. Med dette formål for øje har de skabt en Ny Udviklingsbank til at investere milliarder i nødvendige udviklingsprojekter.

Kina har for nylig taget de første skridt til den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, som flere end 20 asiatiske nationer har tilsluttet sig som stiftende medlemmer, og Kina

har ligeledes oprettet en Silkevejs-udviklingsfond.

På APEC-konferencen i Beijing inviterede den kinesiske præsident Xi Jinping den amerikanske præsident Obama til at gå med i Kinas og andre asiatiske nationers, inklusive Ruslands, indsats for at udvikle den Nye Silkevej.

Disse initiativer er ikke geopolitiske i deres natur. I modsætning til frihandelsaftalen Trans-Pacific Partnership (TPP), som Obama er fortaler for, og som ekskluderer Kina, så er de BRIKS-relaterede initiativer, inklusive det kinesiske forslag til det Asiatiske Stillehavsområdes Frihandelsaftale (FTAAP), inkluderende. De er baseret på den idé, som afdøde Pave Paul VI udtrykte som, at »det nye navn for fred er udvikling«. På det nyligt afholdte G20-topmøde i Australien talte både Xi Jinping og den indiske premierminister Modi således begge om det dobbelte formål, at opnå global fred og bringe en afslutning på fattigdom gennem økonomisk udvikling.

Der er intet problem i verden, der ikke kan løses gennem en sådan tilgang, og modsat vil intet problem blive løst uden.

Et sådant samarbejde mellem USA, Rusland, Kina og Indien, blandt andre nationer, er nødvendigt for at besejre Ebola-pandemien i Afrika.

Den terrortrussel, der repræsenteres af ISIS og al-Qaeda, har i lige grad som sit mål Rusland, Kina og Indien, såvel som også USA og Europa. Den kan kun overvindes gennem en ny sikkerhedsarkitektur baseret på samarbejde.

Politikken med at gennemføre »farvede revolutioner« under påskud af demokrati repræsenterer, selv om dette begreb ikke nævnes, en krigspolitik, fordi det har til formål at vælte regeringer ved hjælp af penge fra udlandet. Det må stoppe. Kampagnen for at påtvinge Rusland sanktioner på grund af landets opposition mod sådanne »farvede revolutioner« og det nazistiske kup i Ukraine forværrer blot den globale krise. En fremgangsmåde, baseret på gensidigt samarbejde for at opnå

menneskehedens fælles mål over hele Eurasien og videre endnu, ville i stedet skabe grundlaget for global fred.

Alt imens USA har forladt Kennedys rumprogram, så har kineserne forpligtet sig over for et måneprogram med fokus på udvinding af helium-3 med det formål at skabe ubegrænset fusionsenergi. Med et samarbejde mellem USA, Europa, Rusland, Kina og Indien, blandt andre nationer, ville mennesket endelig kunne virkeliggøre Johannes Keplers vision om at beherske solsystemets love, til gavn for mennesket.

Udelukkende kun en sådan tilgang ville bringe USA og Europa tilbage til deres oprindelige formål, som det kommer til udtryk i den Europæiske Renæssance og den Amerikanske Revolution, et formål, som USA og Europa i stigende grad har forladt, og som resten af verden nu har vedtaget og nu indtrængende opfordrer dem til atter at vedtage.

Vi opfordrer derfor USA og Europa til at forlade fortidens geopolitiske selvmordspolitik, som førte til de to forrige verdenskrige og er i færd med at føre til den tredje, og i stedet opbygge en fremtid for hele menneskeheden gennem atter at vedtage Den westfalske Freds princip, gennem at basere udenrigspolitik på princippet om »den andens fordel«, som gjorde en ende på trediveårskrigen i Europa, samt på John Quincy Adams' idé om »et samfund baseret på principper mellem suveræne nationalstater«.

Dette er det eneste handlingsforløb, som er i overensstemmelse med menneskets sande natur som den eneste, kreative art. Ethvert andet handlingsforløb er baseret på idéen om, at mennesket er et dyr, og vil føre til menneskets udslettelse.

Som patrioter i vore egne nationer, og som verdensborgere, opfordrer vi vore medborgere og vore nationers ledere til at have det fornødne mod til at bryde den aktuelle cyklus med en optrapning af bestialiteter, gennem at tage imod det generøse tilbud om at samarbejde med BRIKS.

(Ved at underskrive denne erklæring giver jeg tilladelse til, at mit navn må offentliggøres.)

Send venligst navn, stilling (kun til identifikation), og gerne telefonnummer gennem skrivunder.net (se ovenpå eller www.skrivunder.net/samarbejde_med_briks) eller si@schillerinstitut.dk Send gerne resolutionen rundt til dine kontakter og andre som du mener burde skrive under.

Download (PDF, Unknown)

Tom Gillesberg, Formand for Schiller Instituttet i Danmark, har også skrevet under.

First Name	Last Name	Title	City	State	Country
Morad	Abou-Sabe	Arab American League of Voters of NJ	Monroe	New Jersey	USA
Amer	Aboud	Syrian American Forum	Chicago	Illinois	USA
Fidel	Acevedo	Co-Chair, Progressive Hispanic Caucus, Texas Democratic Party		Texas	USA
Ramatu	Ahmed	Founder, Federation of African Muslim Women in America	Bronx	New York	USA
Jacques	Bacamurwanko	Former Ambassador of Burundi to the United States	New York	New York	USA
Roseanne	Barr	Comedienne and former Presidential candidate, Peace and Freedom Party		Hawaii	USA
George	Bioletto	International Association of Machinist Trustee	Long Beach	California	USA
Kofi A.	Boateng, PhD	African Federation, Inc.	Ossing	New York	USA
Elena	Branson	President, Russia Center	New York	New York	USA
Howard	Chang	Professor of Hydraulic Engineering (ret) San Diego State University	San Diego	California	USA
Ramsey	Clark	US Attorney General 1967-69	New York	New York	USA

Jaime	Contreras	business representative, Painters Union, Las Vegas, Nevada, Las Vegas Chapter Co-ordinator for Labor Council For Latin American Advancement	Las Vegas	Nevada	USA
Hal	Cooper	Transportation Engineer, Advisory Board for Seattle's Freight Transportation Division	Seattle	Washington	USA
Brian	Crowell	Teacher, former Shop Steward, American Federation of Teachers Local 1078	Berkley	California	USA
Dr. Fred	Dallmayr	Co-Chair, World Public Forum—Dialogue of Civilizations	South Bend	Indiana	USA
Dr. Bill	Deagle	Genesis Communication Network, Host, Nutri-Medical Report		California	USA
E. Leopold	Edwards	retired faculty Howard University	Washington	D.C.	USA
James H.	Fetzer PhD	McKnight Professor Emeritus, University of Minnesota, Duluth	Duluth	Minnesota	USA
James	Fox	President, American Fertilizer Trade, LLC	Great Neck	New York	USA
Cornelius	Gallagher	U.S. Congressman 1959-1973		New Jersey	USA
Donald	Gibson	Professor Emeritus, University of Pittsburgh, author of Wealth, Power, and the Crisis of Laissez Faire Capitalism and Battling Wall St.: The Kennedy Presidency	Greensburg	Pennsylvania	USA
George C.	Hillman, MBA	American Entrepreneur	Boston	Massachusetts	USA
Jim	Hogue	Host, WGDR radio	Plainfield	Vermont	USA
Lok	Home	President of the Robbins Co.	Solon	Ohio	USA
Hunter	Huang	Pres. National Association for China's Peaceful Unification	Washington	D.C.	USA
Fred	Huenefeld	Member State Democratic Party Central Committee, Louisiana	Monroe	Louisiana	USA
Rep. Thomas	Jackson	State Representative Alabama		Alabama	USA
Constance	Johnson	Oklahoma State Senator (retired) District 48		Oklahoma	USA

Ralph	Johnson	Professional Engineer, Nuclear Industry	Seattle	Washington	USA
Sam	Kahl	District Leader, Democratic Party of Multnomah County Oregon	Portland	Oregon	USA
Fred	Kaviani	sales manger surface transportation systems, Monogram Systems	Los Angeles	California	USA
George	Krasnow	President, Russian- American Goodwill Association			USA
Lyndon H.	LaRouche	Economist, Statesmen	Round Hill	Virginia	USA
Eric	Larsen	author, The Skull of Yorick: The Emptiness of American Thinking at a Time of Grave Peril	New York	New York	USA
LeMar	Lemmons III	At Large Member, and former President Detroit Board of Public Education; former member Michigan House of Representatives	Detroit	Michagan	USA
Edward	Lozansky, PhD	President and Founder, American University in Moscow Founder, World Russia Forum	Washington	D.C.	USA
Wayne	Madsen	Publisher and Editor, The Wayne Madsen Report			USA
Mike	Manypenny	Member, West Virginia House of Delegates		West Virginia	USA
Thomas Grolund	Miner	Chairman and CEO of Thomas H. Miner Associates, Inc.	Chicago	Illinois	USA
Saket	Mishra	Vlunteer, Association for India's Development, MIT	Boston	Massachusetts	USA
Anthony	Morss	Music Director and Principal Conductor of the Nesw Jersey Association of Verismo Opera, Inc.	New York	New York	USA
Robert	Newton	former Vice President Communications Workers of America Local 2252	Oakton	Virginia	USA
Nomi	Prins	Author of All the Presidents' Bankers: The Hidden Alliances that Drive American Power	Los Angeles	California	USA
Ganga P.	Ramdass, PhD, MA, MS	Professor of Economics, Lincoln University	Philadelphia	Pennsylvania	USA

Phillip	Restino	VFP 136, chapter co-chair, Central Florida, Vets for Peace	Daytona	Florida	USA
Natalie	Sabelnik	Russian-American Community Leader	San Francisco	California	USA
Ranjani	Saigal	Executive Director, Ekal Vidyalyaya Foundation of the USA	Burlington	Massachusetts	USA
Jose I.	Sangerman, PhD	Biologics Researcher	Boston	Massachusetts	USA
Keith L.	Shaffer	former President IAM local 1784	Baltimore	Maryland	USA
Prashant	Shah	Publisher, India Tribune	Chicago	Illinois	USA
Vaithilingam	Shanmuganathan	National Committee Member-Liberal Party of Sri Lanka; Secretary General-Liberal Democratic Workers Union of Sri Lanka; Former Advisor to the Governor of the Central Bank of Sri Lanka	Azusa	California	USA
Baifeng	Sun	Director, The Confucius Institute, UMASS Boston		Massachusetts	USA
Rosemarie	Swanger	Pennsylvania State Rep. (ret)		Pennsylvania	USA
Dr. John	Telford	Superintendent (retired) Detroit Public Schools	Detroit	Michigan	USA
Judith	Van Dyke	Association of Small Entrepreneurs	Syracuse	New York	USA
Bob	Van Hee	Alderman, Former City Council President	Redwood Falls	Minnesota	USA
Anil	Verma	President Anil Verma Associates, Inc.	Los Angeles	California	USA
Pat	Wadsworth	Former Chair, Current Secretary Grays Harbort Democrats	Washington	Grays Harbor	USA
Lowell	Young	treasurer, Mariposa County Democratic Central Committee	Mariposa	California	USA
Joanne	Wilder	Editor, Patriot newspaper	Syracuse	New York	USA
Julio C.	González	former Secretary of State of the Argentine Republic, and university professor,	Buenos Aires		Argentina
Carlos Alberto Baltazar	Perez Galindo	Attorney	Buenos Aires		Argentina
Prof. Dr. Hans	Koechler	President, International Progress Organization	Vienna		Austria

Michael	Machura	counsellor and engineer, Österreichischer Wirtschaftsrat			Austria
David	Comissiong	President, Clement Payne Movement; Former Senator, Government of Barbados, Former Director, Commission for Pan-African Affairs, Government of Barbados			Barbados
María Luz	Navarrete Alarcón	Vice President for Social Security of the Aquí la Gente Citizens Movement	Santiago		Chile
Jhon	Jairo Jaramillo	Liberal Arts Professor, University of el Valle			Colombia
Georges	Beriachvili	Pianist	Paris	Ile de France	France
Col. (ret) Alain	Corvez	Counsellor for international strategy and former advisor to the General-in-Command of UNIFIL			France
Pierre	Eboundit	President of the Panafrican League-Umoja	Reims		France
Ali	Rastbeen	President Geopolitical Academy Of Paris	Paris		France
Dr Louis	Reymondon	honorary Surgeon of French hospitals and President of VietAmitié (France-Vietnam Friendship Association)			France
Jean-Jacques	Seymour	Radio Journalist	Paris		France
Bassam	Tahhan	Franco-Syrian Professor of Geostrategy, Ecole nationale supérieure des techniques avancées (ENSTA)	Paris		France
Wolfgang	Effenberger	Publicist		Bavaria	Germany
Dr. Dr. Josef	Gruber	Professor, Emeritus	Hagen		Germany
Ekaterina	Medvedeva-Schwerbock	Actress	Berlin	Berlin	Germany
Dorothea	Schleifenbaum	County Councilwoman Siegen-Wittgenstein	Siegen		Germany
Dr. Gallus	Strobel	Mayor, Triberg Germany	Triberg	Baden-Wurtemberg	Germany
Dmitris	Tzamouranis	Greek Visual Artist	Berlin		Germany
H.C.	von Sponeck	Former U.N. Assistant Secretary General			Germany
Prof. Dr. Carl-Otto	Weiss	Research Director at the Physikalisch-Technische Bundesanstalt (PTB)	Braunschweig		Germany

Helga	Zepp-LaRouche	Founder, Schiller Institute	Wiesbaden		Germany
Leonidas	Chrysanthopoulos	Ambassador (ret), Member of the Political Secretariat of EPAM (United People's Front)			Greece
Panos	Kammenos	President of the Independent Greeks, Member of the Hellenic Parliament	Athens		Greece
Lefteris	Karayannis	Ret. Ambassador, Diplomatic advisor to Panos Kammenos .	Athens		Greece
Theodore	Katsanevas	Chairman of the Drachma 5 Party	Athens		Greece
General (ret) Konstantinos	Konstantinides	one of the founders of Generals Against Nuclear War			Greece
Dr. George	Pararas-Carayannis	Chairman, 6th International Tsunami Symposium, COSTA RICA 2014; President Tsunami Society International; Editor, SCIENCE OF TSUNAMI HAZARDS;			Greece
Dr. George	Tsobanoglou	Vice President, International Sociological Association, Research committee on Sociotechnics / Sociological Practice			Greece
Yufang	Guo	Chairman, Jomec International	Rotterdam	Rotterdam	Holland
Dr. Vinod	Saighal	Executive Director, Eco Monitors Society	New Dehli		India
Arun	Shrivastava	Author	New Dehli		India
Antonella	Banaudi	Opera Singer		Sanremo	Italy
Gabriele	Chiurli	Member, Tuscany Regional Council	Arezzo		Italy
Nino	Galloni	Economist,			Italy
Alfonso	Gianni	Director of the Cercare Ancora Foundation	Rome		Italy
Enzo	Siviero	Member of the Italian National Council of Universities	Padua		Italy
Valentina Iorio	Tomasetti	City Councilwoman	Galliate Lombardo		Italy
Chandra	Muzaffar	President of the International Movement for a Just World	Kuala Lampur		Malaysia

Luis Benito	Acosta Jiménez	Agronomist, Director General, Agronomy Federation of Mexico City	Mexico City	D.f.	Mexico
Carlos	Arellano Palma	Architectural engineer, Mexican Association of Engineers	Mexico City	D.F.	Mexico
Esteban	Palma Bautista	Civil engineer, Mexican Association of Engineers,	Mexico City	D.F.	Mexico
Gaston	Pardo-Pérez	journalist, Reseau Voltaire	Veracruz	Coatepec	Mexico
Rosa Elia	Romero Guzmán	Federal Congresswoman		Oaxaca	Mexico
José Francisco	Rosales Argüello	Vice President of COPPPAL (Permanent Conference of Political Parties of Latin America and the Caribbean) , Justice Nicaragua Supreme Court			Nicaragua
Architect Julio A.	Mendoza	President of the Chamber of Housing and Infrastructure of Paraguay			Paraguay
Sergei	Cherkasov	Deputy Director for Research, State Geological Museum, Russian Academy of Sciences	Moscow		Russia
Guzel A.	Danukalova	Institute of Geology, Ufa Scientific Center, Russian Academy of Sciences	Ufa		Russia
Victor	Kuzin	Head of Moscow Bureau for the Defense of Human Rights without Borders,	Moscow		Russia
Stanislav N	Nekrasov	professor; Chairman, International Legal and Futurological Information Agency	Yekaterinburg		Russia
Alexander D.	Petrushin	Institute for Demography, Migration, and Regional Development	Moscow		Russia
Sergy	Pulinets	Space Research Institute, Russian Academy of Sciences	Moscow		Russia
Sergei V.	Zaitsev	Institute of Solid State Physics, Russian Academy of Sciences	Chernogolovka	Moscow Region	Russia

Jan	Carnogursky	Former Dissident of Czechoslovakia, Former Justice Minister, Slovak Republic			Slovakia
Fructuoso Rodríguez	Morales	retired transport union leader		Las Cannarias	Spain
Javier	Otazu Ojer	Economics Professor, UNED in Pamplona	Pamplona		Spain
Leena	Malkki-Guignard	producer, opera singer, Operafabriken	Malmo		Sweden
Vladimir R.	Marchenko	Confederation of Labor of Ukraine		Kiev	Ukraine
Natalia M.	Vitrenko	doctor of economics; Chairman, Progressive Socialist Party of Ukraine	Kiev		Ukraine

---

Fra LaRouche-bevægelsen 21. nov. 2014: Frontlinjerne i kampen mellem liv og død trækkes skarpere op

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Institutet, bragte, ved en indflydelsesrig begivenhed i Mexico City i går, for et publikum på flere end 100 personer LaRouches politiske bevægelses programperspektiv, der fremstillede »Valget mellem liv og død« i form af to systemer – BRIKS og det kollapsende, transatlantiske, geopolitiske system. Dette er den første i en række af sådanne begivenheder, som nu vil finde sted over hele USA, inklusive i nationens hovedstad, for at fremtvinge

spørgsmålet om at bringe de amerikanske lande ind i udviklingen med BRIKS.

Denne udvikling, som allerede er i fuld gang over hele Eurasien, tog et gigantisk skridt fremad i går i Afrika med meddelelsen om en indgået aftale om en højhastighedsjernbane til 12 mia. dollars mellem Kina og Nigeria, som kunne skaffe så meget som 200.000 jobs til landet.

USA og Europa er imidlertid fortsat så forsumpet i en dødbringende afindustrialisering og et forfald, mens deres politiske »ledere« følger Det britiske Imperiums plan, der forsøger at ødelægge kernen i BRIKS-alliancen, primært Rusland og Kina. Med mindre denne kurs ændres i den allernærmeste fremtid, er vi, i bogstavelig forstand, garanteret en ny, global krig, med konsekvenser, der vil true civilisationen.

Den russiske præsident Putin signalerede endnu en gang, under et møde i går i hans sikkerhedsråd i Moskva, at han var sig denne virkelighed bevidst. I hans bemærkninger i åbningstalen, som er gengivet på Kremls hjemmeside, gentog Putin, at Rusland vil »gøre alt, hvad der er nødvendigt« for at sikre, at den transatlantiske alliances krigsplaner – som begynder med »farvede revolutioner«, der tilsigter regimeskift – ikke gennemføres i Rusland.

Som en del af BRIKS tilbyder Rusland imidlertid USA og Europa et alternativ, der går ud på samarbejde omkring økonomisk udvikling til erstatning for dødbringende geopolitik. For at gøre det muligt for befolkningen i det transatlantiske område at respondere på dette tilbud, vil det kræve et kvalitativt skift i forståelsen af menneskets natur og formål: faktisk vil det kræve en anerkendelse af Lyndon LaRouches påstand om, at »mennesket er ikke et dyr«, men snarere en skabning i Solsystemet således, som både Kepler og Vernadskij definerede denne identitet.

Helga Zepp-LaRouches præsentation[1] i Mexico identificerede

dette nødvendige skift i kulturen.

[1] En oversættelse af Helgas webcast vil snarest komme her på hjemmesiden.

Fra LaRouche-bevægelsen 19. nov. 2014: Skub Obama ud over kanten for at bane vejen for Verdenslandbroen

EIR står umiddelbart foran udgivelsen af den længe ventede specialrapport om Verdenslandbroen. Dette 370-siders store dokument er en køreplan for en global, videnskabelig og økonomisk renæssance over de næste 50 år, som dækker alle kontinenter, samt menneskehedens udenjordiske forpligtelse (rumfart).

Præsident Obama er opsat på at bruge sin sidste tid i embedet på at ødelægge, hvad der er tilbage af USA. Han satser på en racekonfrontation gennem Justitsministeriets fortsatte provokationer omkring hændelsen i Ferguson, Missouri og den verserende sag, hvor et nævningeting skal afgøre, om der skal rejses tiltale mod en politibetjent for at have skudt en ung, sort mand ihjel.

Endvidere satser Obama på at udstede en forfatningsstridig, eksekutiv ordre – uden om Kongressen – der vil give fem millioner illegale immigranter lov til at blive i USA – ikke, fordi han kerer sig om deres velfærd, men fordi det yderligere

vil udløse socialt kaos og fremme hans satsning på et eksekutivt diktatur.

Obama har også grundigt forstyrret generalstabschefernes plan til besejring af Islamisk Stat og gjort det til noget værre rod, som kunne føre til amerikanske tab under kamphandlinger. Som en førende demokrat har advaret om, hvis blot én tilfangetaget, amerikansk soldat skulle blive halshugget af Islamisk Stat – ligesom 30 tilfangetagne syriske soldater blev det – så ville det være det samme som et 11. september for Obama. Obama har, som senator Tim Kaine advarede om i en tale for nylig, allerede overskredet falddatoen iht. Resolutionen om beføjelse til at føre krig, og hver dag, der går, er USA engageret i ulovlig krigsførelse i Irak og Syrien.

Denne mand er alt det, som Lyndon LaRouche advarede om så tidligt som i april 2009: Obama lider af alvorlige, narcissistiske personlighedsforstyrrelser, og han tager imod ordrer fra London via Chicago Mercantile Exchanges chef-barnepige, Valerie Jarrett.

Det amerikanske folk afgav en rungende stemme for Obamas politiske afsættelse gennem en rigsretssag den 4. november, og der er, blandt mange demokrater såvel som republikanere, en udbredt og voksende erkendelse af, at Obama må smides ud af embedet – nu.

Spørgsmålet er, om de førende demokrater i Kongressen, og andre, har det fornødne mod til at skride til handling nu – før USA fremprovokerer en global krig, hvor man ikke mere kan vende om.

Selve Obamas britiske kontrollører er ved at gå amok over den kendsgerning, at Rusland, Kina, Indien og de andre lande i BRIKS og deres allierede er godt i gang med at etablere et nyt paradigme med globalt samarbejde og videnskabeligt og økonomisk fremskridt. APEC- og G20-topmøderne, som netop er afsluttet, sætter de to paradigmer i stærkt relief: den

britiske premierminister David Cameron var anfører for et nederdrægtigt gruppeangreb imod den russiske præsident Vladimir Putin, hvor han sidestillede dennes handlinger i Krim med nazisternes. Obama (USA), Merkel (Tyskland) og Harper (Canada) fulgte trop, idet Merkel holdt en tale i Sydney i mandags, som var det mest sindssyge angreb på Rusland, som er blevet holdt af nogen tysk statschef i efterkrigstiden. Man udfører større operationer til destabilisering af BRIKS-regeringerne i Sydafrika og Brasilien efter »farverevolutions«-modellen, og også Mexico er på listen over mål, fordi præsident Pena Nieto vovede at overskride Obamas ordre om at holde sig væk fra Kina og APEC-topmødet.

Sæt disse sindssyge provokationer i kontrast til den rungende velkomst, som blev den kinesiske præsident Xi Jinping og den indiske premierminister Narendra Modi til del i Australien.

Alle disse desperate handlinger er på forhånd dømt til undergang. I en tale i går, tirsdag, til Den russiske Folkefront, gjorde præsident Putin det klart, at Rusland ikke vil bøje sig for Vestens trusler og pres. Både Rusland og Kina er i gang med at forberede sig til eventuel krig, der fremprovokeres af NATO og Londons Obamaregering. Chefen for det russiske luftvåben er i New Delhi i denne uge samtidig med, at den russiske forsvarsminister Shoigu er i Beijing for yderligere konsultationer omkring det russisk-kinesiske strategiske og militære partnerskab.

Denne krigsfare kan udelukkende kun standses ved, at Obama fjernes fra magten og ved, at USA vender tilbage til sit historiske standpunkt gennem fuldt ud at gå ind for BRIKS og relaterede initiativer, for et nyt paradigme for samarbejde. Som præsident Xi Jinping gjorde det klart i Beijing under APEC-topmødet, så er den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) åben for alle – inklusive USA.

EIR står umiddelbart foran udgivelsen af den længe ventede specialrapport om Verdenslandbroen. Dette 370-siders store

dokument er en køreplan for en global, videnskabelig og økonomisk renæssance over de næste 50 år, som dækker alle kontinenter, samt menneskehedens udenjordiske forpligtelse (rumfart).

Kampen om USA's sjæl er en kamp om at afsætte Obama og satse på Verdenslandbroen. Det er en kamp, som kan og skal vindes. Obama er færdig, briterne ligeså.

**Fra LaRouche-bevægelsen 17.
nov. 2014:**

**Vi må være mennesker, som
skaber Solsystemet
på en ny måde**

Under sin diskussion med bevægelsens aktivister på den nationale telefonkonference i går, søndag, havde LaRouche følgende bemærkninger:

Tendensen har været at overvurdere det potentiale, som fjenden repræsenterer. Faktisk er fjenden bankerot, og vi vil ikke tage os af disse vore fjenders bankerotte forhold, inklusive republikanere. Det vigtige er at komme af med dem; bare bliv af med dem. Pointen er, at der ikke er nogen gyldige aktiver i det republikanske partis hænder, for eksempel. De har ingen aktiver. Dette er blot en håndlanger-operation.

Hvad vi må gøre, essentielt, er at få en kombination af, hvad

vi er ved at danne mht. det eurasiske område, inkl. Putin osv., og det, vi har i Sydamerika osv.; det er tilstrækkeligt. Vi behøver ikke disse andre fyre. Vi behøver ikke at slås med dem. Vi fejer gaden med dem, men vi vil ikke spille vores tid med et skænderi for at forsøge at håndtere dem: de er allerede bankerot! London er allerede bankerot, totalt bankerot! Så hvorfor forsøger vi at komme ind i dette område, hvor vi debatterer spørgsmål med disse kryb? For hvad de har, er væk, det er allerede væk.

Pointen er, at det planetariske system har to niveauer. Det ene niveau er det, som Putin og Kina står for. Det er det centrale punkt i det niveau. Det er der. Det eksisterer, det er etableret. Så vi behøver ikke debattere det, eller gå på kompromis med den anden side. Vi må blot forstå, at den anden side må ødelægges, må erstattes. Det er det hele.

Og at få munden fuld ved at forsøge at argumentere med disse fyre, eller true dem, eller larme op imod dem, er spild af tid. For så fungerer vore hjerner ikke; vore hjerner bliver afledt af denne form for såkaldte spørgsmål. Forlad disse spørgsmål om »enkeltspørgsmål«. Glem dem! Vi må vende om og droppe disse fyre. Vi ønsker at droppe dem. Vi ønsker at droppe det Republikanske Parti. Se, det er en vigtig ting at gøre. Drop Det britiske Imperium, det er vigtigt at gøre.

Der, hvor vores styrke ligger, er i vores forpligtelse over for visse andre nationer, som allerede er vore allierede, og som inkluderer Rusland og Kina, som inkluderer disse andre lande i BRIKS, som vi har med at gøre. Det er, hvad vi ønsker at holde os til. Lad være med at blive viklet ind i en hed retorik om, hvad fjenden laver. Fjenden er dømt til undergang. Lad være med at involvere din hjerne med fjendens problemer.

Der er spørgsmål her, som de fleste af vore medlemmer ikke er stoppet op for at forstå. De har ikke forstået, hvad disse principper er, og derfor blokerer de disse ting, ved at forsøge at lave støj, lave kast, positioner, når de ikke

indser, hvad vi allerede repræsenterer, og hvad vi allerede har. Det er, hvad vi behøver. Hold op med det her retoriske spil. Det retoriske er værdiløst, eller næsten værdiløst.

Det, vi må gøre, er at organisere, hvad vi må organisere, ikke, hvad vi skal gøre for at banke fjenden. Vi har vore allierede, så lad os holde os til vore allierede. Glem alt det bras ...

Der er to ting, som vi må håndtere, de seriøse ting, som Kina repræsenterer med sit rumprogram, deres generelle rumprogram. Det er vigtigt. Det kinesiske program for udvikling af rummet er blandt de vigtigste spørgsmål på planeten, for planeten, netop nu. Der er andre, tilsvarende spørgsmål. Og der er også spørgsmålet om solsystemet, Kepler-systemet. Vi vil ikke [i fremtiden] benytte den form for instrumenter, som hidtil har været populære blandt mennesker, for de har været tilbage. Vi vil ikke føre mennesket ind på en tilbagestående rute af den type, som de hidtil har tenderet mod at involvere.

Man må se på Kepler. Hvis man ikke er bevidst om Kepler-spørgsmålet, hvis man ikke er bevidst om forskellen, hvad det er, der er foregået med Kinas rumprogram – det er det fremskudte grænseområde. Det er de ting, som kommer til at skabe fremtiden. Og at uddanne folk i disse idéer er det, som er vigtigt. Disse spørgsmål er det, som skal fremlægges. Dette er nye spørgsmål, ikke ordskvalder. Glem ordskvalderet!

Vi må tage en form for koldblodig, effektiv terapi, som ikke er baseret på at sprænge ting bort, sprænge ting indadtil. Vi må være mennesker, som vil skabe solsystemet på en ny måde, sådan, som Kina nu forsøger at gøre, og er i færd med at gøre med deres rumprogram. Det er den slags ting, som er vigtige.

Glem de gamle spørgsmål. Lad være med at spille jeres vejr på at skændes med disse gamle slyngler. Jeg har nogle meget bedre spørgsmål til jer.

**Fra LaRouche-bevægelsen 16.
nov. 2014:**

**Verdens centrum er ikke USA
– Centrum er nu Kina og
Rusland**

Under diskussioner lørdag understregede Lyndon LaRouche, at, i modsætning til det vanvid, der repræsenteres af Obama, som på G20-topmødet i Brisbane, Australien, hævdede, at USA er »den eneste supermagt i verden«, så ligger planetens fremtid andetsteds. Den ligger ikke i USA eller Europa. USA er rent faktisk en systemisk fiasko. Som et resultat heraf er verdens centrum ikke USA; det er nu i Kina og Rusland. Den russisk-kinesiske relation, Putin-Kina-relationen, er afgørende.

Situationen i USA bliver værre for hver dag, der går. Republikanernes rolle er ingen velsignelse. Faktisk er det Republikanske Parti det Hitler-fascistiske parti. Demokraterne er også dårlige. De har intet mod; i stedet går de forvirrede rundt. De har ikke levet op til udfordringen fra det Republikanske Parti.

Der er ingen i USA, der beskæftiger sig kompetent med den virkelighed, som det amerikanske folk står overfor. De er alle svindlere. Og borgerne selv er tåbelige, pga. deres pragmatisme.

Den umiddelbare sammenhæng, i hvilken disse bemærkninger kom fra LaRouche, er, at det sker, samtidig med, at Rusland og Kina, blandt andre BRIKS-nationer, samt et par andre nationer i Sydamerika og andre steder, såsom Argentina og Egypten, lige

nu kæmper for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, sådan, som det blev bevidnet af den nylige APEC-konference i Beijing, og på BRIKS-mødet, som netop har fundet sted i Brisbane, Australien, forud for G20-mødet. USA, under den britiske agent Obama, plus andre medlemmer af G7-slænget, er ude på at ødelægge, hvad Rusland og Kina kæmper for at skabe.

I Beijing i sidste uge fortsatte Kina og Rusland med at opbygge et konkret momentum hen imod en ny planetarisk orden, og sluttelig en ny orden i solsystemet, som er forpligtet over for den gensidige fordel for alle folkeslag, baseret på økonomisk udvikling og beherskelse af universets love, som de defineres af Johannes Kepler, til gavn for menneskeheden.

Dagens BRIKS-møde i Brisbane fortsatte denne proces, idet de fem kernestationer drøftede de fremskridt, de gør, hen imod at gennemføre, og gøre operative, BRIKS' Nye Udviklingsbank (NDB) og Reservevalutafonden (CRA, Contingent Reserve Arrangement).

I modsætning til præsident Obama, den britiske premierminister David Cameron og andre ledere af G7, som gennemgribende har forpligtet sig til at ødelægge Rusland og Kina som hovedforhindringerne for forsat britisk imperiedominans, så har BRIKS-nationerne forpligtet sig til en inkluderende politik med skabelse af fred baseret på udvikling, en udvikling, som har det kinesiske måneprogram som sin drivkraft.

I stedet for at tage BRIKS-politikken til sig, har Obama og Cameron, blandt andre, forsøgt at bruge G20-topmødet til at prøve at kue Putin, i særdeleshed, fordi Rusland under hans lederskab har nægtet at kapitulere over for det nazistiske kup, som Obama og EU har gennemført i Ukraine.

Blandt den flok gæs, som har udset Putin som deres målskive, finder vi den tyske kansler Angela Merkel. Hendes politik med at forfølge den britiske, anti-russiske politik, som er i modstrid med Tysklands faktiske interesser, sagde LaRouche, er

netop nu en af de største trusler til Europa.

Under disse omstændigheder kan kun en fundamental, revolutionær forandring i USA sikre, at den fremtidens gave, som Kina og Putin repræsenterer for menneskeheden, ikke bliver bortødslet og ødelagt. Kun, hvis Kina og Rusland støttes i deres bestræbelser af politiske kræfter i USA sådan, som Lyndon LaRouche insisterer på, kan en katastrofe undgås, og kan menneskeheden opfylde sin skæbne.

Leder fra LaRouche-bevægelsen 14. nov. 2014: BRIKS har åbnet op for en ny verden

Med Obama, som blev forvist til en ubetydelig position ved APEC-topmødet i Beijing, er det globale skift, som har været i gang i løbet af de seneste uger, nu hastigt ved at konsolideres.

Udviklingen i BRIKS/APEC har overtaget kursbestemmelsen af bevægelsen i den globale politik og sætter dynamikken, kommenterede Lyndon LaRouche efter en bedømmelse af situationen. Dette åbner op for alle dem i alle lande, som har ventet på at kunne blive deres pessimisme kvit og tilslutte sig vejen til fremskridt. Med en Obama, der går ned, kan andre ting, som er associeret med ham, også gå ned – inklusive den

morderiske, økonomiske politik, som han forsøger at bevare over verden og USA, på vegne af Det britiske Imperium.

Kina har taget føringen og vil fortsætte med det. Fra APEC-topmødet tog den kinesiske premierminister Li Keqiang videre til ASEAN/Østasien-topmødet i Myanmar, hvor han indgik en ny forpligtelse til 20 mia. dollars, til udvikling langs den Maritime Silkevej. I kontrast hertil ankom Obama til samme topmøde som en nedrivningsmaskine og krævede, at Myanmar ændrede sin forfatning til at passe til hans og George Soros' krav. Kan der være nogen tvivl om, hvilken af to muligheder, områdets nationer vil vælge?

Næste skridt er så G-20-topmødet (15. november i Brisbane, Australien), hvor præsident Xi Jinping i denne weekend vil fremlægge sin vision for udvidelse af den udviklingsproces, som Kina anfører på globalt plan. Obama et al. har regnet med at kontrollere omgivelserne på G-20, men de har tabt på forhånd. Det er udviklingen med BRIKS/APEC, der kontrollerer de globale omgivelser, i hvilke de opererer.

I Europa er der endda begyndt at komme en synlig tilpasning til de nye muligheder i disse globale omgivelser. Franskmandene gumler på bidslet, mens de overvejer at tilslutte sig den Nye Silkevej, og tyske industrifolk er interesseret i at investere i Indien, hvis regeringsrepræsentanter, på det Indo-tyske Investeringstopmøde i Berlin i denne uge, fremlagde et dramatisk, ambitiøst program for nye byer, jobs og en gennemgribende, økonomisk genoplivelse.

I Rusland har kampen mod monetaristerne, såsom Centralbanken – en kamp, der anføres af Sergei Glazyev – nu resulteret i et offentligt krav, på Moskvas radio, om, at Dumaen vedtager »noget, der er analogt med Glass/Steagall-loven«, for at standse det spekulative angreb på landet.

Der er selvfølgelig stadig problemområder; Mellemøsten er et

af de afgørende. Men det globale skift åbner op for potentialet for, at også disse problemer kan løses. I betragtning af Obamas svage stilling er der kræfter i USA, med kongresmedlem Walter Jones og senator Tim Kaine som eksempel, som nu optrapper kampen for at standse den globale terrorisme ved at få de 28 sider [af rapporten over den fælles kongresundersøgelse af 11. september-angrebene, -red.] frigivet, og ved at blokere præsidentens hævde af diktatoriske magtbeføjelser til at erklære krig.

Den centrale virkelighed er, at verden er forandret. Der er åbnet op for nye muligheder, og de kan nu virkeliggøres.

**Fra LaRouche-bevægelsen 13.
nov. 2014:**

**Hele verden ved, Obamas magt
er svækket**

**– Nu skal han fjernes fra
magten**

Lyndon LaRouche vurderede i dag den globale situation i kølvandet på APEC-topmødet i Kina og erklærede, at Obama og briterne er ved at miste muligheder og befinder sig på en glidebane mod fiasko på alle fronter. Alting går nu i en anden retning. Og denne udvikling imod Obama, både på hjemmefronten og internationalt, går kun hurtigere efter det amerikanske midtvejsvalg, tilføjede LaRouche. Alt, der er knyttet til Obama, er ved at kollapse, inklusive det trans-atlantiske finanssystem.

På APEC-topmødet blev Obama grundigt omgået af kineserne og det generelle, globale momentum, som er blevet skabt af BRIKS og dets allierede nationer. Efter topmødet mødtes Obama med den kinesiske præsident Xi Jinping, og derefter holdt de to en fælles pressekonference, hvor den kinesiske præsident tilskyndede USA til at gå med i den globale vækstekspllosion, som BRIKS har udløst, og som Kina nærer gennem sin Nye Silkevejsfond og den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB).

»Disse forslag og initiativer er åbne og inkluderende i Asien; de er ikke ekskluderende. Vi byder USA's og andre relevante landes aktive deltagelse velkommen, så vi sammen kan fremme og dele fremgang og fred i det asiatiske Stillehavsområde«, sagde præsident Xi.

Men Wall Street og City of London – og deres mand Obama – ville ikke høre tale om det. I dag publicerede Wall Street Journal en lederartikel, hvor de fordømte Xi Jinping for den afskyelige forbrydelse, der består i ... »at forsøge at overgå amerikanerne i at være amerikanere«, ved at lancere, hvad der modsvarer en ny Marshall Plan! Det ironiske er, at det, som Kina og BRIKS er i færd med at gøre, rent faktisk er intet mindre end Det amerikanske System for Politisk Økonomi, sådan, som det blev opbygget i USA af [vores første] finansminister Alexander Hamilton. Dette system er centreret omkring skabelsen af et kreditsystem, som er udarbejdet til, frem for alt, at nære den menneskelige kreativitet og videnskabeligt fremskridt, sådan, som det nu kommer til udtryk i Kinas revolutionære måneprojekt.

Som Lyndon LaRouche gentagne gange har erklæret, så er det, hvad USA også burde være i gang med. Vi må omgående smide Obama og hans britiske politik ud, gå med i BRIKS for at frembringe en global, økonomisk genrejsning, og derigennem vende tilbage til de principper, på hvilke nationen blev grundlagt.

Man kan roligt regne med, at briterne vil slå tilbage på den kommende weekends G20-møde i forsøg på at omstøde deres nylige nederlag, og på anden vis vil bestræbe sig på at forsvare deres interesser ved at lancere krige og mord mod deres modstandere. Men et voksende flertal af verdens befolkning har nu sluttet sig til BRIKS-revolutionen. De kalder helt åbenlyst Obama for en 'haltende and'[1], der ikke har noget at tilbyde verden ud over økonomisk kollaps og krig. Russerne har sagt det; inderne har sagt det; nu siger argentinerne og chilenerne det.

Men det er kun amerikanerne, som har magt til at følge op på deres rungende, de facto afsættelse af Obama under midtvejsvalget, ved rent faktisk at fjerne ham fra magten i Washington – nu.

[1] Eng. 'lame duck'; udtrykket bruges om en eksekutiv person, eller Kongressen, der befinder sig i sidste fase af en valgperiode, og/eller ikke kan genvælges.

Fra LaRouche-bevægelsen 11. nov. 2014: APEC lod ikke Obama rejse sig fra nederlaget – det skal vi heller ikke!

En uge efter, at hans »politiske impeachment« blev effektueret af de amerikanske vælgere, tildelte lederne ved det vigtige, årlige APEC-møde Barack Obama en uvæsentlig rolle. Det var et topmøde, hvis hovedinitiativer inden for udvikling og

infrastruktur – den nye Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), den endnu nyere »Silkevejsfond«, Frihandelsområdet for Asien og Stillehavsområdet (FTAAP) – Obama forsøgte at forhindre. Det mislykkedes, og han fik hverken »beskyttelse« eller et »skub opad« fra det styrtdyk, som han havde kurs mod under valget. Amerikanerne må, på samme måde, handle på deres modvilje mod Obama og hans politik på valgtidspunktet.

BRIKS-dynamikkens, og især Kinas, dominans over udviklingen på topmødet var ikke til at tage fejl af. Rusland og Kina underskrev endnu en betydningsfuld aftale om konstruktion af pipelines og levering af naturgas til Kina over de næste 30 år; de lancerede også udviklingen af en række dæmninger på floden Amur i Sibirien til vandkraft og oversvømmelseskontrol. Kina annoncerede en finansieringsplatform for den »Nye Silkevejsfond« til investering i infrastruktur, som Kina initierede med en kapital på 40 mia. dollars; præsident Xi Jinping skønnede, at Kina ville tredoble raten af sine »udgående kapitalinvesteringer« i løbet af resten af indeværende årti, i alt en investering i andre nationers udvikling på 1,25 billion dollars efter hans skøn. Sydkorea og Kina indgik en aftale om frihandel, som fjernede 90 % af told og afgifter hen over de næste 20 år. Australien annoncerede, at det ville indgå en frihandelsaftale i Kina i næste uge; Thailand sagde, at de støttede Kinas foreslåede FTAAP; Indonesien indikerede, at det ville gå med i AIIB med 22 andre lande. Kinas Xi Jinping og Japans Shinzo Abe afholdt et bilateralt topmøde, som var afgørende for at bryde isen for at udbedre de fjendtlige relationer mellem dem i de seneste adskillige år. Filippinernes præsident NoyNoy Aquino udbad sig et møde med præsident Xi for at sikre, at Kina også ville investere i projekter i Filippinerne. Chile gjorde det klart, at det ikke ville tillade nogen som helst afbrydelse af sin store og voksende handel med Kina inden for industri og landbrug.

På APEC-mødet lykkedes det ikke Obama at gøre ret meget andet end at annoncere flere visa til USA for kinesiske besøgende – gennem en »eksekutiv ordre«, naturligvis.

Det imperiale/finansielle London og deres tynde mand Obama havde antaget, at de, mod denne internationale BRIKS-udviklings- og vækstdynamik, kunne bruge nationale fjendtligheder og rivaliseringer; mellem Japan og Kina, de forudgående uoverensstemmelser om grænser og økonomi mellem Kina og Indien, rivaliseringer mellem Brasilien og Argentina osv. »Nationalisme«, der tjener hvad? En Trans-Pacific Partnership (TPP) handelsaftale, som ville give de største, overnationale/imperiale selskaber og banker overnational kontrol over nationers politik!

BRIKS-dynamikken går op over nationalistiske betragtninger til en højere standard for suveræne nationer, som sætter gensidig økonomisk vækst og udvikling for hele den menneskelige art som sit mål. Dette er også det, som plejede at være »det Amerikanske Systems« trosbekendelse.

Hjemme i Amerika fyger der små gnister af stenen fra sidste uges Obama-valgknuser. Endnu to senatorer, den mest aggressive republikaneren Paul Rand, har erklæret, at Obamas krigspolitik for Irak/Syrien nu er en overtrædelse af Forfatningen og Resolutionen om Bemyndigelse til at erklære Krig, og at Kongressen ikke kan tolerere dette. Dernæst »vendte det Hvide Hus på en tallerken« og aflyste den udstationering af 1.500 soldater, som Obama netop havde meddelt, indtil Kongressen stemmer om det. Mange publikationer i mandags havde afsløringer/angreb på Obamas Hvide Hus' 'Svengali[1]', Valerie Jarrett, og krævede hendes afgang.

Statsmanden Lyndon LaRouche sagde om det virkelige problem:

»Da Obama befandt sig i en nedadgående spiral i det meste af to uger, blev han tilsyneladende skubbet tilbage til en lederskabsposition ... Hvis han ikke smides ud af embedet

meget snart, så er de objektive omstændigheder ... at USA vil krakke ... Obama må dumpes. Hvis han ikke dumpes, så er det i høj grad tvivlsomt, om dit liv, og din nation, har en eksistens.«

---

[1] Svengali er en fiktiv karakter i George du Mauriers roman fra 1895 *Trilby*. Ordet 'Svengali' er kommet til at henvise til en person, der med ond hensigt dominerer, manipulerer og styrer en skabende person.

Fra LaRouche-bevægelsen 9. nov. 2014: Lyndon LaRouche: Med mindre Obama sparkes ud i løbet af weekenden, er USA færdig

Lyndon LaRouche har et budskab til det amerikanske folk: Med mindre Obama sparkes ud i dag, eller mandag, er USA færdig.

Obamas frække benægtelse af den fornægtelse, han var genstand for i sidste uge, hensætter verden og USA i en dødelig fare. Situationen i Ukraine er en total krudttønde, med den nazistiske Kiev-regerings optrapning. Obamas konfrontationspolitik med Rusland på Det britiske Imperiums vegne er så farlig, at selv Gorbatsjov træder i forsvar for Putin, og op imod NATO's politik, i anledning af

festlighederne i dag i forbindelse med 25-års dagen for Murens fald.

Vi må ikke tillade, at Obama, som står umiddelbart for at rejse til Asien, vinder momentum – eller også har vi tredje Verdenskrig.

Helga Zepp-LaRouche udtrykte det således i sit interview på The LaRouche Show i går:

»For at komme til sagen, så har vi en ekstremt akut fare for krig i Ukraine. Porosjenko, hvis regering er gennemsyret af nazister, bomber nu igen befolkningen i Østukraine, i Donbass-regionen, og det er ekstremt farligt. Jeg hørte en rapport i morges over tysk radio, som sagde, at hvis blot en tændstik blev tændt, kunne vi have en storkrig. Dernæst er der selvfølgelig en ekstremt eksplosiv situation i Mellemøsten med ISIS. De endelige forhandlinger i Iran P5+1er planlagt. Den endelige dato for disse forhandlinger er den 24. november, og der foregår mange, mange bestræbelser på at køre dette af sporet. Hvis det bliver kørt af sporet, vil helvede bryde ud oven i det, der i forvejen foregår i Mellemøsten. Så vi sidder virkelig på en krudttønde.«

»På den anden side – og det er derfor jeg siger, at vi står mellem Himmel og Helvede – så er der en dynamik med maksimal økonomisk integration fra BRIKS-landenes side, og APEC-topmødet er allerede begyndt med møder på det lavere ekspertniveau og vil kulminere mellem den 9. og den 11. (nov.) i Beijing, to dage fra i dag. Og vi kan forvente, at der herfra kommer betydningsfulde initiativer, som går i retning af yderligere integration af ikke alene BRIKS-landene, men også mange lande i Sydamerika, Asien og Afrika, og en af de vigtige nyheder er, at det ser ud til, at forudsætningerne for, at Abe fra Japan og Xi Jinping kan mødes, er blevet etableret, og de ønsker at genoptage mere normale relationer mellem Japan og Kina. Og hvis dette

lykkes, vil det virkelig fjerne et af de brændpunkter, der kunne føre til en militær konfrontation. Så hvis forholdet mellem Japan og Kina køler af og bliver mere normaliseret, så er det også en meget vigtig udvikling.«

APEC-topmødet går faktisk ekstremt godt, med Xi Jinpings meddelelse om en ny fond til konstruktion af jernbaner i Sydasiens, og med et voksende antal lande, som går med i AIIB (Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank). Andre udviklinger blandt BRIKS-nationerne går også fremad.

Men hvis man nægter at fjerne Obama fra embedet, kan det forårsage, at hele verden eksploderer.

DER MÅ HANDLES NU!

Fra LaRouche-bevægelsen 8. nov. 2014: Det haster med nu at få en upartisk dagsorden

Fredag understregede Lyndon LaRouche, at, med udslettelsen af Obamas præsidentskab i tirsdagens midtvejsvalg, haster det nu med at få etableret en upartisk dagsorden mellem lederne fra de Demokratiske og Republikanske Partier.

»En positiv dagsorden for at regere er nu påtrængende nødvendig«, erklærede LaRouche. Han tilføjede, at »afsættelsen af Obama« vil ske, på den ene eller anden måde, og at »en levedygtig regering er påtrængende nødvendig. Vi må indføre en positiv kraft i denne situation.«

LaRouche bemærkede, at »alt er forandret« som resultat af tirsdagens rungende mistillidsvotum til Obama. Republikanerne, sagde han, blev brugt til at bringe Obama til fald, men nu »gælder det om at bringe de to partier sammen.«

Tidligere på året udstedte LaRouche Fire Hovedlove til at gøre end ende på faren for krig og lancere en national og global, ægte økonomisk genrejsning – begyndende med udslettelsen af bjerget af ubetalelig spillegæld, genindsættelsen af Glass/Steagall-standarder for en total bankopdeling og en tilbagevenden til det forfatningsmæssige system med statskreditter til vitale projekter for højteknologisk-intensiv produktivitet med videnskab som drivkraft.

LaRouche sagde til medarbejdere fredag, at »en flerpartidagsorden for at stoppe den umiddelbare trussel om globale krige« nu er en topprioritet. Nogle af personerne i partiernes lederskab ved dette og er derfor klar over behovet for en handlingsdagsorden, »nu, da skraldet er blevet smidt ud«. Det er nu afgørende, at det amerikanske folk ved, at der er en klar kursændring – en ændring, som de med rungende tydelighed krævede i tirsdags.

LaRouche specificerede nogle af de umiddelbare, presserende handlinger, som kan gøres i kølvandet på Obamas afgang.

»For det første må vi have en international aftale med Kina; for det andet må vi droppe vores støtte til fascisterne i Ukraine, som har bragt os helt hen til randen af en strategisk konfrontation med Rusland; for det tredje må vi gennemføre den plan, som generalstabscheferne har udarbejdet for at besejre Islamisk Stat.«

Han advarede om, at »den generelle krigs-kedel allerede er parat til at koge over«. Den eneste måde at skrue ned for ilden er gennem at fremme en ægte politik for global, økonomisk genrejsning – på linje med det, som Kina og de øvrige BRIKS-lande allerede er begyndt på.

LaRouche bemærkede, at en sådan upartisk dagsorden ikke med det samme vil løse alle de problemer, som har hobet sig op i løbet af de seneste 14 år.

»Men der kan træffes beslutninger, som tydeligt vil give det amerikanske folk tillid til, at tingene vil blive bedre, og at vi har påbegyndt en ny æra.«

LaRouche understregede, at nødvendighed dikterer fremkomsten af et sådant upartisk lederskab og en sådan levedygtig dagsorden.

»Vi har kurs mod et krak, og nogle blandt vor nations ledere ved, at de sidder i det varme sæde og må handle.«

»Vi er kommet til et Pearl Harbor-øjeblik«, sluttede LaRouche. »Klar, rå nødvendighed driver ændringen. Vi befinder os i en krigssituation.«

Fra LaRouche-bevægelsen 7. nov. 2014:

LaRouche kræver en »Thanksgiving-massakre« for at udrense Det Hvide Hus

Lyndon LaRouche krævede i dag en gennemgribende udrensning af Obamaregeringen, som hurtigt kunne føre til præsident Obamas egen fjernelse fra embedet gennem en rigsretssag. Ligesom præsident Gerald Fords Halloween-massakre den 4. nov. 1975 må hele toilettet af inderkredsen i Obamas Hvide Hus – Valerie

Jarrett, Denis McDonough, Susan Rice, Ben Rhodes, Tony Blinken – alle sammen omgående sparkes ud og erstattes af et hold kompetente personer, som kan navigere igennem et totalt kursskifte i amerikansk politik.

LaRouche sagde det, som var åbenbart:

»Tirsdagens valg var intet mindre end det amerikanske folks politiske afsættelse af præsident Obama. Han er en lakaj for London og Wall Street, og han har præsideret over USA's totale kollaps i løbet af blot seks korte år – i kølvandet på Bush-Cheney-præsidentskabets horror-show, som trak os ind i evindelig krig, politistatsdiktatur og udslettelsen af den amerikanske økonomi og den amerikanske drøm. Obama er gået videre end selv Bush og Cheney og har fremmet dette kollaps. Det amerikanske folk har endelig fået nok, og det er det, tirsdagens valg betyder.«

Valget betød ikke et mandat til Republikanerne, tilføjede LaRouche. Republikanerne er en katastrofe – et levn fra Bush-Cheney-periodens politik og personstab. Det amerikanske folk vil have Obama ud – og intet mindre end dette vil være godt nok.

LaRouche rapporterede, at han er vidende om, at der er ledende personer i det Demokratiske Parti, som er i færd med at forberede en liste over, hvem der skal væk, og hvem der skal bringes ind til erstatning på hovedposterne i Det Hvide Hus og det Nationale Sikkerhedsråd. Men, advarede han, dette er ikke nok. Før, og med mindre, Obama fjernes fra embedet gennem forfatningsmæssige midler, befinder verden sig i alvorlig fare for udslettelse gennem de eskalerende provokationer, som er rettet imod Rusland og Kina.

LaRouche nævnte den krig, som endnu engang rettes mod befolkningen i det østlige Ukraine, som det seneste, klare eksempel på provokationer, der kommer fra briterne og er rettet mod Putins Rusland.

»Dette handler ikke om Ukraine«, forklarede LaRouche. Ukrainerne bliver brugt til at iscenesætte en provokation, som Putin simpelt hen ikke kan acceptere. »Vi befinder os endnu engang på selveste randen af en potentiel atomkrig.«

Ved at gennemtvinge en »Thanksgiving-massakre« i Obamas Hvide Hus, og ved omgående at fortsætte med at afsætte Obama, kan vi stærkt nedsætte faren for atomkrig ved at fjerne det eneste redskab, gennem hvilket briterne kan fortsætte og optrappe deres provokationer.

Der er erfarne, politiske skikkelser, mange, som er veteraner i Bill Clinton-regeringen, som kunne danne en del af et levedygtigt lederskabshold for at få os og verden ud af dette livsfarlige rod, bemærkede LaRouche. Men intet vil fungere, så længe Obama forbliver i præsidentembedet.

Det amerikanske folk har talt klart og overvældende. Tiden er nu inde til, at det Demokratiske Partis lederskab hører kravet og handler. Republikanerne vil ikke vove at blive taget som de sidste forsvarere af Obama – på trods af Boehner. Tiden er inde til, at det Demokratiske Parti handler med Obama, som det republikanske lederskab handlede med Richard Nixon: Overbringe det ultimatum, som smider ham ud.

LaRouche sluttede med at sige, at han helhjertet støttede det, som stod at læse i torsdagens *Bildzeitung* i Tyskland, som krævede, at Obama omgående pakkede sammen og tog hjem til Chicago.

Fra LaRouche-bevægelsen 6.

nov. 2014: Obama går ned

Midtvejsvalget i USA den 4. nov. 2014 var en massiv fornægtelse af alt det, Barack Obama står for, og som nu omgående må omsættes til hans faktiske fjernelse fra magten, gennem en rigsretssag eller ved andre forfatningsmæssige midler.

Dette betyder Obamas sammenbrud, kommenterede Lyndon LaRouche i dag. Dette er nøjagtig den tendens, som jeg så komme og advarede om i sidste weekend, sagde han; nu sker det. Ikke alene er Obama blevet totalt afklædt og gå nu rundt iført en tønne, som i sig selv er ved at falde fra hinanden, kommenterede LaRouche – med reference til forsideoverskrifterne og tegningen i dagens *New York Post*, («AFKLÆDT! Kejseren har ingen klæder»). Hele det Demokratiske Parti, selv de seriøse folk, har nu ikke andet på end en tønne. Man kan simpelt hen ikke længere markedsføre Obama; han er simpelt hen noget skidt, der bør skylles ud i toilettet.

Ikke, at Republikanerne duer til noget, tilføjede LaRouche.

Så hvad vi ser i denne uge, forklarede LaRouche, er Obamas sammenbrud og det fortsatte sammenbrud af det transatlantiske finanssystem. Alt på planeten er nu ved at eksplodere, og der er et generelt kollaps af den globale økonomi i gang. Tingene er ved at blive meget barske: den globale båd gynger ikke, sagde LaRouche; den er ved at synke.

Det går meget hurtigt nu. Obama er gået ned, og dette vil meget hurtigt skabe et nyt arrangement af kræfter, bemærkede LaRouche. Så forbered jer på kaneturen.

Leder fra LaRouche-bevægelsen

4. nov. 2014:

Fred og økonomisk vækst er mulig; Obama skal væk

USA og dets folk bør ikke tolerere, at Barack Obama én dag længere udøver magt efter denne valgdag, hvor han personligt har ødelagt det Demokratiske Parti, som ikke har haft mod til at sige til ham, at han skal forlade embedet. Demokraterne kan ikke sige, at de ikke, præcist og gentagne gange, har fået besked af repræsentanter fra EIR og LaRouchePAC i løbet af det seneste år om, at de selv skulle skubbe Obama ud af embedet og vinde deres vælgere tilbage fra de katastrofer, han repræsenterer. Kesha Rogers »chokerende« succes i Texas-valgkampen til Senatet var et afgørende bevis på dette.

Kommentarerne er mange, som den, der kommer fra tidl. chef for Rådet for Udenrigsanliggender Leslie Gelb, den 2. nov.: Obamas næstkommanderende er muligvis dårlige, men de reflekterer det, som de blev udvalgt til at udføre – det er Obama selv, som er problemet. Han er problemet, ikke blot for det Demokratiske Parti, men også for USA's militær og Kongressen: Med endnu en katastrofe fra i går, med Obamas såkaldte »krig mod ISIS-terrorismen«, står det klart, at han, på bekostning af tab af liv og ejendom, opnår mindre end ingenting – idet han udvider terrorgruppernes antal og rækkevidde, intensiverer konfrontationen med Rusland og Kina og endda truer med atomkrig. Han er problemet for den amerikanske befolkning, som har mistet ethvert håb om en faktisk, økonomisk genrejsning og en produktiv fremtid for de kommende, yngre generationer.

Pointen er, at løsningerne på det problem, som Obama repræsenterer, er umiddelbart mulige. Den nye dynamik omkring BRIKS-nationerne, som har eksisteret, siden deres topmøde i juli måned, og aftalerne om deres nye, internationale udviklingsbanker, repræsenterer potentialet for både samarbejde mellem nationer og hurtig, økonomisk vækst. Det diskuteres ikke blot; det gennemføres faktisk: Man bygger nye Panama- og Suezkanaler; udviklingskorridorer med højhastighedstog bygges over hele Eurasien og er påbegyndt i Afrika; de tager føringen inden for rumforskning, og Kina går hastigt frem med planer for minering på Månen for at fremskaffe brændstof til fusionskraft, og for udvikling af fusionskraft. De etablerer udviklingsbanker med kreditsystemer til langsigtede investeringer i infrastruktur over hele verden (uden medfølgende betingelser om indføring af selvmorderisk nedskæringspolitik).

»Produktivitet«, sagde økonom og stiftende redaktør af EIR, Lyndon LaRouche, under drøftelser af »langtidsperspektivet af de aktuelle, korttids-begivenheder« med LaRouche-bevægelsens politiske komite i dag. Produktivitet er det hovedelement, som økonomien har brug for, for at vokse. »Produktivitet i USA's økonomi toppede omkring 1982 og er gået ned ad bakke lige siden, og dykkede helt ned til Bush-niveau[1]«, sagde LaRouche.

De virkelige tal for produktivitet giver LaRouche ret mht. arbejdskraftens produktive evne i USA; det er den grundlæggende årsag til, at amerikanere ikke tror på tåbelighederne om »økonomisk genrejsning« under Obama, fordi deres realindkomst fortsætter med at dykke og dykke.

Reel produktivitet og vækst er det, som »BRIKS-dynamikken« tilbyder USA og Europa. Hertil svarer Obama: »Smadr dem.« Hans Hvide Hus har f.eks. tvunget et par førende nationer til at modarbejde BRIKS-infrastrukturbankerne – lande, som allerede er begyndt at fortryde bittert, at de gik med Obama og briterne i dette spørgsmål. Obama har været ført i snor af det

britiske kongehus og statsråd (Privy Council), siden G20-mødet i februar 2009 i London, og deres respons er at smadre BRIKS og provokere Rusland til en krig.

Den pessimisme, som amerikanerne giver udtryk for, kommer fra at tolerere »lederskab«, som præsidenter som Bush og Obama er indbegrebet af, som ledere, der er værre end værdiløse.

Obama må fjernes fra magten nu. LaRouche har bemærket, at Bill Clinton, især nu, har en hovedrolle at spille i organiseringen af et nyt præsidentskab. Og han har bemærket den seneste tids stærke respons til hans egne, politiske løsninger i denne krise, og som kommer fra området omkring New York City med sin høje »intellektuelle produktivitet«, som han benævner det. Dette kan blive et omdrejningspunkt, ud fra hvilket disse løsninger kan stråle ud til hele landet.

[1] Eng. 'Bush League': ordspil, opr. betydning tilnærmelsesvis 'vildmarks-niveau' (altså hvor der intet findes). Her brugt som skældsord for Bush jr.-præsidentskabets økonomiske nedgangstid.

**Leder fra LaRouche-bevægelsen
3. nov. 2014:
LaRouche: Forudsætningen for
at redde civilisationen er at**

smide Obama ud

Under diskussioner søndag aften understregede Lyndon LaRouche, at vi har nået det punkt, hvor enten vi og de mennesker, som er enige med os, smider Obama ud af embedet, eller også er civilisationen færdig. Vi står helt ude på randen, og denne handling er forudsætningen for at redde civilisationen.

Menneskehedens fremtid afhænger af, at vi beslutter at sætte Obama ud af kraft med hensyn til hans bestræbelser for at blokere de hovednationer i verden, som tager skridt til at skabe det nye paradigme, som er centreret omkring BRIKS-nationerne og den globale bevægelse for udvikling. Hvis vi tillader Obama at lykkes med dette, kan vi gå ad helvede til. På den anden side, hvis vi gør det rigtige og støtter Rusland og andre nationer, så kan vi vinde i global skala.

Den rolle, som Rusland, under Putins lederskab, spiller i forbindelse med Kina, er af afgørende betydning. Hvis vi ikke kan gøre et fremstød nu som en enhed, kunne vi miste menneskeheden. Vi må fjerne Obama fra magten. Hvis vi ikke gør det, er vi dødsdømte.

I USA er hovedcentret for politisk tænkning og kultur, iflg. LaRouche, New York City. Det, der foregår i NYC, er afgørende for den amerikanske befolknings politiske evner som helhed. I USA's historie har NYC været det store centrum for samtale. Tendensen har været, at NYC var tandsatsen. Det er det nationale centrum for beslutningstagning.

I løbet af de seneste uger har LaRouche-bevægelsen i New Jersey/NYC-området lanceret sit eget Manhattan Projekt. Med en række interventioner, begyndende med mødet i FN's generalforsamling, den indiske premierminister Narendra Modis møde i Madison Square Garden, et vigtigt møde, der blev holdt i Harlem, om frigivelsen af de hemmeligstemplede 28 sider af den Fælles Kongresundersøgelse af saudiernes rolle i 11.

september-angrebet, og i den seneste uge, en aggressiv intervention med LaRouche-bevægelsens Politiske Aktionskomites **Krigsplan til besejring af Ebola**, har LaRouche-bevægelsen begyndt at fremkalde et skift i nationen.

LaRouche påpegede, at vi ved slutningen af sidste uge befandt os på en nedadgående kurs. Verden stod på randen af termonuklear krig. Denne fare er ikke blevet fuldstændig fjernet. Men i begyndelsen af denne uge begyndte vi at opgradere vores aktivitetsniveau pga. vores organiseringsaktiviteter i NYC, som er det nationale center for, hvor det gærer, hvis der er noget i gære. Som et resultat begynder vi nu at se betydningsfulde kræfter, som bevæger sig i retning af at stoppe faren for krig ved at gøre fremstød for at sætte Obama ud af kraft.

Vi har nu muligheden for at besejre ondskabens kræfter; hvis vi ikke udøver denne mulighed, kunne vi tabe.

I denne uge kunne vi se, at der tages yderligere skridt til at redde menneskeheden. Folk i USA begynder at være parate til at skride til handling for at forandre verdenshistorien. Vi har en chance for at vinde nu. Vi må vinde denne krig for at forhindre, at det, der foregår i Mellemøsten, overtager hele verden.

Nøglen, understregede LaRouche, er, at vi bliver vores pessimisme kvit. Den pessimistiske vane er ikke påtvunget udefra, det er en beslutning, som hver person selv træffer. Hver enkelt person må beslutte sig for at befri sig selv fra pessimisme og skabe fremtiden.

LaRouche sagde, at hvis du ikke har 'ild i dine bukser', har du slet ingen ild. Nogle mennesker har ikke flammende bukser. De ønsker at være forsigtige, men benzinen er alligevel allerede antændt.

Helga Zepp-LaRouche opsummerede substansen i diskussionen på passende måde ved at understrege, at det, vi nu må gøre er, at

Modi-ficere vores organisering.

Leder fra LaRouche-bevægelsen 2. nov. 2014: På randen af termonuklear krig, eller på randen af Det britiske Imperiums endelige nederlag

I en udstrakt dialog med medarbejdere lørdag morgen undersøgte den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche de ekstraordinære skred, som har fundet sted i løbet af den seneste uge, begyndende med lanceringen af en særdeles synlig revolte imod Obama-præsidentskabet udført af Pentagon og betydningsfulde grupperinger i Obamas eget Demokratiske Parti.

LaRouche bemærkede også, at faren for en generel krig – inklusive en termonuklear udslettelseskrig – også er større nu, end på noget andet tidspunkt i den seneste tid, på grund af Det britiske Imperiums desperation over udsigten til totalt nederlag, som repræsenteres af initiativer fra BRIKS-landene og andre nationer, som samler sig omkring den Nye Udviklingsbank, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank og andre tiltag. Den kendsgerning, at et levedygtigt alternativ til den død og ødelæggelse, som følger i kølvandet på det britiske imperiesystems kollaps, driver London – og dets lakajer, såsom den amerikanske præsident Barack Obama – til at forcere et opgør med Moskva og Beijing.

Blot i løbet af de seneste 24 timer er der fremkommet nye tegn på denne desperate forcering af krigen, inklusive: trusler fra neonazister i Ukraine om at gennemføre et militærkup imod præsident Poroshenko, hvis han ikke går hurtigt nok frem med brylluppet mellem Kiev og NATO og Den europæiske Union; og det bloddryppende angreb på Kinas præsident Xi Jinping fra Elizabeth Economy, direktør for Asiatiske Studier ved Rådet for Udenrigsrelationer i november/december-udgaven af deres udgivelse, Foreign Affairs, i hvilken hun kræver en amerikansk militæroprustning og et fremstød for farverevolutioner over hele Sydøstasien for at sætte den »nye kinesiske Kejser« på plads.

LaRouche bemærkede imidlertid, at en betydningsfuld kursændring er blevet indledt i USA i løbet af den seneste uge, hvis hovedformål er at stoppe Tredje Verdenskrig ved at gennemtvinge et engrossalg, som skal udrense Obamas Hvide Hus og det Nationale Sikkerhedsråd. LaRouche manede til forsigtighed og sagde, at der skal gøres meget mere for at stabilisere denne kursændring, men bevægelserne i løbet af de seneste syv dage har været dramatiske.

»I dag«, sagde LaRouche til sine medarbejdere, »viser kendsgerningerne, at Obama er på vej ned. Betydningsfulde kræfter er i bevægelse, og deres handlinger har endnu ikke nået toppunktet.«

LaRouche tilføjede, at hvis processen med at bringe Obama til fald fortsætter fremad, vil det bringe den overordnede, britiske plan i fare. Han nævnte det nylige genvalg af den brasilianske præsident, Dilma Rousseff, som en sejr over de britiske bestræbelser på at destabilisere Brasilien og fjerne landet fra BRIKS-sammenhængen.

»Nu kan vi«, forklarede LaRouche, »skabe en række operationer, som fører til Obamas fald og en sejr over det, han repræsenterer som en britisk agent. Vi har en åben mulighed for succes, hvis vi kan bevare vore kræfters

momentum over de næste par uger.«

LaRouche refererede udtrykkeligt til en række afsløringer i løbet af de seneste par dage, som i vid udstrækning var blevet publiceret, og som detaljeret beskrev Obamas og hans Hvide Hus' og nationale sikkerhedsteams totalt inkompetente sabotage af planerne for krig mod Islamisk Stat, som Pentagon og stabscheferne omhyggeligt har udarbejdet. Disse lækager, som indbefatter to følsomme memoer om Det hvide Hus' forkludring af krigsplanerne, er blevet godkendt i toppen af Pentagon og udgør blot en åbningsvalve for en kampagne, som forventes at eskalere i næste uge i kølvandet på midtvejsvalget. Hovedmål for udrensningen i Det hvide Hus er Obamas stabschef Denis McDonough, hans nationale sikkerhedsrådgiver dr. Susan Rice og hendes næstkommanderende Ben Rhodes og Tony Blinken. Pentagons bestræbelser tilskyndes af en voksende gruppering af seniorer i det Demokratiske Parti, som nu ser Obama som det Demokratiske Partis død.

LaRouche sagde til sine medarbejdere, at

»USA kan ikke overleve under det aktuelle lederskab. Vi befinder os imidlertid ved et vendepunkt. Dette vil imidlertid tage til i styrke. Vi må sikre skiftet.

Obama er ved at gå ned som Det britiske Imperiums største aktiv. Det nuværende system er dødsdømt, og den eneste mulighed er at skylle det ud i toilettet og tilslutte sig det nye system. Obama er i færd med at blive skyllet ud i toilettet.«

Leder fra LaRouche-bevægelsen 30. okt. 2014: LaRouche kommer med en meget ligefrem vurdering af faren for krig

»Det betyder ikke, at dette er en forudbestemt begivenhed. Det betyder, at sandsynligheden for en sådan begivenhed er stor. Og det betyder, at hele verden snart kunne være i krig, med generelt folkemord, som et resultat af den kædereaktion af virkninger, som en sådan handling forårsager.«

Download (PDF, Unknown)

Fra LaRouche-bevægelsen 25. okt. 2014: En nødplan til besejring af en ebola-pandemi

Se pdf-versionen nedenfor.

Michael Osterholm, nuværende direktør for Centeret for Forskning og Politik vedr. Smitsomme Sygdomme ved Minnesotas

universitet, og én af verdens førende eksperter i folkesundhed og biosikkerhed, er blevet meget citeret for sin identificering af de tre faser af en epidemisk kontrol:

Plan A: At kvæle virussen dér, hvor den i øjeblikket forekommer epidemisk.

Dette er afhængigt af, at man har tilstrækkeligt med hospitalssengepladser og sundhedspersonale til at tage sig af hver enkelt patient. I et ideelt scenarie isoleres hver patient, som konstateres smittet, for at sikre, at virussen ikke overføres til familie, venner og samfundet generelt. Når en patient først er konstateret smittet, går sundhedsarbejdere i gang med at opspore kontakt således, at enhver kontakt, som begynder at udvise tegn på infektion, ligeledes kan isoleres, og så gentages processen. Dette er en klassisk fremgangsmåde inden for folkesundhed, som har succes med at standse spredningen af en virus i enkelttilfælde af sygdommen. Det har ved tidligere udbrud af ebola og andre smitsomme sygdomme haft held til at inddæmme sygdommene. Det var, hvad man gjorde i sidste måned, da en diplomat fra Liberia kollapsede ved ankomsten til Lagos' lufthavn i Nigeria og blev diagnosticeret med ebola. Hvis personen imidlertid når frem til områder med mange mennesker, især, hvis det drejer sig om områder, hvor folkesundhedsinfrastrukturen og sundhedsydelserne er begrænset, er der fare for en eksponentiel smittespredning. Så er det tid til Plan B.

Plan B består i at mobilisere ethvert aspekt af sundhedsinfrastruktur og den lægefaglige infrastruktur for at identificere de smittede, for dernæst hurtigt at isolere og behandle dem for at standse yderligere smittespredning. For at Plan B kan virke, skal mindst 70 % af de smittede personer identificeres, isoleres og behandles.

Plan C involverer den eneste, garanterede løsning på en epidemi med smitsomme sygdomme: at vaccinere størstedelen af befolkningen i et område, ramt af en epidemi, med en effektiv

vaccine.

Da den første bølge af ebola-tilfælde forekom i Guinea i marts måned med mistanke om tilfælde i Sierra Leone og Liberia, var det første gang, virussen optrådte i Vestafrika, og første gang, den optrådte uden for et isoleret område. Men hvis man havde responderet korrekt, så kunne Plan A have været iværksat til at inddæmme spredningen af denne dødelige infektion. Det skete ikke.

I september var epidemien ude af kontrol og spredes vildt i Guinea, Sierra Leone og Liberia. Under FN's generalforsamling i New York blev epidemien erklæret for en international sundhedsnødsituation. USA og andre nationer forpligtede sig til omgående at mobilisere hjælp. Men i dag, næsten to måneder senere, er meget lidt hjælp nået frem.

Præsident Obama lovede at udstationere op til 4.000 amerikanske tropper, som skulle oprette hurtige forsyningslinjer og omgående opføre 17 behandlingscentre med hver 100 sengepladser, så vel som også testlaboratorier og faciliteter til at skaffe sig af med affald. Til dato er kun ét af disse behandlingscentre blevet færdige, og det er endnu ikke åbent pga. af mangel på personale. I mellemtiden fortsætter infektionen med at spredes så hurtigt, at selv Verdenssundhedsorganisationen er blevet tvunget til at indrømme, at de ikke har pålidelige tal på hverken antallet af nye tilfælde, eller antal døde. Personalet i marken er alt for overbebyrdede til at rapportere nye smittetilfælde, selv når det lykkes at konstatere disse, men deres bud lyder på, at de fleste tilfælde ikke er blevet konstateret eller indrapporteret. Blandt de tilfælde, som er rapporteret og bekræftet af laboratorieprøver – og det skal indrømmes, at det er et lille mindretal af tilfældene derude – er der kun behandlingspladser til under 20 % af dem.

Mere alarmerende er den dystre kendsgerning, at epidemien også spreder sig geografisk og sandsynligvis vil sprede sig til

langt større områder i de kommende måneder. Som det gentagne gange er blevet bemærket, så falder regn, som er fordelagtig for afgrøder, i Vestafrika fra maj til oktober, som udgør vækstsæsonen, med en høstsæson fra august til oktober. I denne periode arbejder tusindvis af vestafrikanske mænd og drenge i deres hjemlandsbyer. Når høsttiden er forbi, rejser de til jobs i guldminer i Burkina Faso, Mali, Niger og Ghana; til kokosnød- og palmeolieplantager i Ghana og Elfenbenskysten; til dadelhøsten og fiskeri i Mauretania og Senegal; og til ulovlig fremstilling af trækul i Senegal, Mali, Elfenbenskysten, Ghana, Burkina Faso og Niger. De rejser for det meste til fods for at undgå kontrolposter ved grænsen, og har som regel ECOWAS ID-kort, som giver fri indrejse til alle medlemsstater i Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater. Rejsen tager som regel et sted mellem en dag og tre dage. Dette sætter selvfølgelig scenen for en endnu mere udbredt katastrofe.

HVAD MÅ DER GØRES?

Foreløbig er Plan B tydeligvis mislykkedes. De lovede hospitalssengepladser kan efter det mest optimistiske skøn ikke etableres før om mere end en måned. Selv, hvis hele den lovede hjælp blev leveret, og alle de behandlings- og testfaciliteter, som foreløbig er planlagt, blev etableret og omgående bemandet, ville det stadig være alt for lidt til at inddæmme denne epidemi.

Med hensyn til Plan C, udviklingen af en effektiv vaccine, så er målet, alt imens der på nuværende tidspunkt flere forskellige steder er adskillige testforsøg i gang, af hvilke nogle er lovende, at have adskillige tusinde doser effektiv vaccine til rådighed for sundhedsarbejdere omkring begyndelsen af næste år – hvilket er langt fra tilstrækkeligt til at

forhindre epidemien i at sprede sig over hele Afrika og dernæst uundgåeligt til resten af planeten.

Baseret på rådføringen mellem hr. LaRouche og de fremmeste, globale specialister inden for kontrol med smitsomme sygdomme er det tydeligt, at intet mindre end en fuldt optrappet mobilisering efter militært forbillede i tilfælde af en inddæmning af en global, biologisk terrorhandling eller biologisk krigsførelse, vil være tilstrækkeligt. Hidtil har alle eksisterende mekanismer og institutioner vist sig enten at være utilstrækkelige eller inkompetente til at opfylde de nødvendige krav.

En plan, som virker og er effektiv, kræver, at i det mindste følgende forholdsregler omgående etableres:

- * Etableringen af en international styringskomite under ledelse af amerikanske og russiske militærplanlæggere og specialister i biologisk inddæmning, til koordinering af en global, topstyret indsats, idet alle til rådighed stående ressourcer, til inddæmning og besejring af ebola-udbruddet, tages i brug.

- * Hvis der skal være noget håb om at forhindre en geografisk spredning af epidemien til andre dele af Afrika, Caribien og andetsteds, må situationen i de nationer, hvor de nuværende brændpunkter findes, bringes under kontrol. Dette vil kræve en nødhjælps-luftbro efter samme model (men i endnu større omfang) som luftbroen til Berlin i 1948, for at levere lægeudstyr, uddannet personale og tilstrækkelige fødevarerforsyninger til at behandle den relevante befolkning på stedet. Derudover må hospitalsskibe fra USA, Rusland, Kina og andre nationer sejles til Vestafrikas kyst og stilles til rådighed til behandling af de smittede. Blot to amerikanske hospitalsskibe ville alene fremskaffe 2.000 fuldt bemandede sengepladser i et fuldstændig inddæmnet

miljø. Når dette kombineres med de udstrakte lægefaglige faciliteter om bord på flådens hangarskibe af Nimitz-klassen, samt amfibie-angrebsskibe, med tilslutning fra kapaciteterne på lignende skibe fra Rusland, Kina og andre nationer, så ville vi kunne begynde at fremskaffe de tusinder af nødvendige sengepladser og nedbringe dødstallene, og samtidig forhindre den geografiske spredning af smitten.

* Lanceringen af et globalt Manhattan Projekt, som omfatter alle forskningsspecialister fra hele verden for hurtigt at udvikle, teste og masseproducere en vaccine. Et sådant initiativ ville fjerne den tid, som i øjeblikket spildes på dobbeltbestræbelser, og også fjerne barriererne mellem private og statslige laboratorier, samt etablere og opretholde den højeste standard af kontrolgrupper på samme videnskabelige niveau, samt standarder for sikker og effektiv testning. Det byder også på den eneste mulighed for at producere den kvantitet af doser, som er nødvendig for effektivt at besejre virussen. Flere en 1 milliard mennesker bebor det afrikanske kontinent, hvilket betyder, at det, som rent faktisk kræves, er i størrelsesordenen 500 millioner doser af en eller flere former for effektiv vaccine.

* Sluttelig må forebyggende planer, der muliggør en omgående konstatering og behandling af nye ebola-tilfælde uden for det nuværende brændpunkt, etableres over hele verden, hvor hver enkelt nation etablerer en standard svarende til den gamle, amerikanske Hill-Burton-standard for forskellige former for behandlingsfaciliteter på hvert sted. Den nylige række af fejl i håndteringen af det første smittetilfælde med ebola i USA i Dallas, Texas, tjente som bevis for den kendsgerning, at det offentlige sundhedssystemes infrastruktur, og sundhedsydelserne og beredskabet i verdens vitterligt mest fremskredent udviklede nation, er brudt totalt sammen.

For at USA skal kunne imødegå den standard, som kræves for at

fremskaffe biosikkerhed til vores egen befolkning, kræves der, at man erklærer et nødmoratorium for Obamacare og i stedet leverer et generelt sundhedssystem for alle amerikanere, som inkluderer et generelt vaccinationsprogram mod de aktuelle influenza-strenger, som nu truer Nordamerika.

Alle disse handlinger vil, til trods for deres indledningsvise natur, i det mindste bevæge verden frem til et effektivt paradigme for at afvende en katastrofe på niveau med det 21. århundredes Sorte Død. Det er i sig selv ikke tilstrækkeligt til at løse problemet med den økonomiske disintegration, som er blevet påtvunget verden af et britisk-centreret finansoligarki, som er hensynsløst besluttet på at reducere verdens befolkning; det løser heller ikke de andre, eksistentielle kriser med krig og finanssammenbrud, som vi alle står overfor. Men det er en begyndelse.

For os i USA kan vi ikke komme uden om den barske kendsgerning, at, så længe, Barack Obama fortsat har kontrol over præsidentskabet, hvor han agerer som et redskab for det samme, britisk-centrerede finansoligarki, som har bragt os til denne eksistentielle krise, så vil intet af alt dette ske. Barack Obama bør fjernes fra embedet gennem de midler, som Forfatningen giver os.

Download (PDF, Unknown)